

Αντιφωνητής

«Είχε ή μνήμη ξεραθεί
σάν ποταμιά
τό καλοκαίρι...»

Τ. ΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΝΩΜΗΣ

9 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2005

ΕΤΟΣ 8ο / ΑΡ. Φ. 182 / ΤΙΜΗ 0,90 €

Η πρόσφατη επίσκεψή μας στην Ψευτομακεδονία τών Σκοπίων, στή γοητευτική περιοχή τής Όχριδας, στάθηκε άφορμή για μαύρες σκέψεις, άπολύτως αναντίστοιχες μέ τό θαυμάσιο τοπίο τής λίμνης και τού Άη Γιάννη «Κανέο». Δυστυχώς ή κραυγαλέα κοινή βυζαντινή μας κληρονομιά, πού είναι ό,τι αξίζει νά δει κανείς στήν περιοχή πέρα από τίς φυσικές όμορφιές, δείχνει ανήμπορη νά συμβιβάσει τό ύφιστάμενο χάσμα: Η έθνικιστική ψύχωση δυσκολεύεται νά κρυφτεί έστω και μπροστά στίς προσδοκίες για είσοδή τουριστικών εϋρώ από τήν Ελλάδα. Μία κατασκευασμένη πρό μερικών δεκαετιών έθνική ταυτότητα λυσσάει για αναγνώριση και - δυστυχώς - ό κοινός μας ύπερατλαντικός νταβατζής κάθε άλλο παρά τήν άποθαρρύνει... (σελίδα 6)

Ντόρα Μπακογιάννη: Ραντεβού στά κρυφά

Πρό ήμερών ή δήμαρχος Αθηναίων ήταν στίς ΗΠΑ και εκεί συναντήθηκε μέ τόν ύφυπουργό Έξωτερικών Νικόλαο Μπέρνς. Η συνάντηση μεταξύ δύο τόσο «αταίριαστων» αξιωματούχων κράτησε κάπου μία ώρα κι ώστόσο τίποτε δέν ανακοινώθηκε για τό περιεχόμενό της. Μόνον ό Λάμπρος Παπαντωνίου, πού τιμά επί χρόνια μέ τήν δημοσιογραφική του παρουσία τήν κοινή θρακική πατρίδα μας, ρώτησε (δύο φορές!) τόν εκπρόσωπο τού Στέιτ Ντηπάρτμεντ κ. Μάκ Κόρμακ σχετικά και προσέξετε κατά λέξη τήν απάντηση τού τελευταίου: «Πράγματι, συναντήθηκαν. Δέν έχω κάποιες λεπτομέρειες για σάς. Όπως καλά γνωρίζετε, ό ύφυπουργός Μπέρνς ήταν πρέσβης τών ΗΠΑ στήν Ελλάδα, κι έτσι όποτε έχει τήν εύκαιρία επιδιώκει νά καλωσορίζει τούς επισκέπτες Έλληνες αξιωματούχους - και προφανώς (ή κ. Μπακογιάννη) είναι μία έξ αυτών.»

Εμείς τί νά προσθέσουμε; Μόνον τήν συγκίνησή μας, καθώς ή κ. Μπακογιάννη, παρά τίς μύριες ύποχρεώσεις της στόν Δέμο, βρίσκει χρόνο για τήν προώθηση τών εθνικών μας θεμάτων, και μάλιστα μυστικά, χωρίς άσκοπες τυμπανοκρουσίες! Νά, κάπως έτσι, χάρη σ' αυτό τό πνεύμα αυταπάρανης τού πολιτικού μας κόσμου φτάσαμε - ως Ελλάς - έδώ πού φτάσαμε...

Υ.Γ. Έ, ναι, φωτογραφία της μέ τόν Μπέρνς δέν είχαμε αλλά κι αυτή μέ τόν Μίλλερ καλή είναι: ...

Η θεμελιώδης παρέκκλιση στήν Κομοτηνή

Τή Δευτέρα, 7η Νοεμβρίου, διοργανώσαμε στήν Κομοτηνή τήν πρώτη μας φετινή εκδήλωση, μέ τήν βιβλιοπαρουσίαση τού νέου βιβλίου «Η θεμελιώδης παρέκκλιση» τού Γιώργου Καραμπελιά. Η ανταπόκριση τού κοινού ήταν πάνω κάτω ή άναμενόμενη: Λιγότεροι τών εκατό φίλοι μας ήταν παρόντες, άλλοι διακόσιοι δέν κατάφεραν νά έρθουν, ένψ οι υπόλοιποι 59.840 Κομοτηνέζοι προετοιμάζονταν ψυχολογικά για τό επικείμενο έπεισόδιο τού Μπακλαβατζιόγλου: Τήν αγαπάει άραγε άληθινά ό Νίκος τήν Ναζλί; Τί έννοούσε ή τελευταία όταν τού δήλωνε «Γκερτσεκτέν σενί σεβίρουμ»; Και άλλα τέτοια θεμελιωδώς συγκλίνοντα προς τόν άπόπατο...

Τήν εκδήλωση άνοιξε ό καθηγητής τού ΔΠΘ Γιώργος Χατζηκωνσταντίνου ό όποιος αναφέρθηκε στόν τρόπο μέ τόν όποιον οι νόμοι τής Θερμοδυναμικής εφαρμόζονται στα «μαλακά» συστήματα - όπως είναι τά κοινωνικά σύνολα - μέ τήν αυξανόμενη έντροπία και επέμεινε στήν οικολογική διάσταση τού σημερινού μας άδιεξόδου πού δείχνει νά καθίσταται μη αναστρέψιμο, παρά τήν πίστη στήν παντοδυναμία τής τεχνολογίας. Στήν συνέχεια ό έπ. καθηγητής τού ΔΠΘ Μίλτος Παπαϊωακείμ σταχυολόγησε χωρία τού βιβλίου και έκανε έκτενη αναφορά στό μεγάλο ζήτημα τής λειτουργίας τής Έπιστήμης: Στο θέμα τής ήθικής της και τού κοινωνικού - ιδεολογικού περιβάλλοντος τό όποιο άναπτύσσεται (χαρακτηριστικό τό παράδειγμα τής ναζιστικής Γερμανίας), καθώς και στό έρώτημα περί τού τί άποτελεί όντως πρόοδο. Στο τέλος ό Γιώργος Καραμπελιάς έπεσήμανε τήν διττή ύπόσταση τού ανθρώπου, δηλαδή τήν άτομικότητά του μέ τά ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τού προσώπου και τήν έμφυτη τάση του νά λειτουργεί ως συλλογικό όν στα πλαίσια

της οικογένειας, της φυλής, τού χωριού, τού έθνους, κτλ. Τόνισε τήν τάση τού σημερινού συστήματος νά ίσοπεδώσει και τίς δύο αυτές όψεις, δημιουργώντας όμοιομορφες καταναλωτικές μονάδες μέ προβλέψιμη συμπεριφορά και μέ σχέσεις πού κυριαρχούνται από τήν λογική τού έμπορεύματος (τελευταίο παράδειγμα ή μετατροπή τού ίδιου τού ανθρώπινου σώματος σε έμπόρευμα). Τίς άντιέρω διαδικασίες επιταχύνει ή παγκοσμιοποίηση, πού σε άντίθεση μέ τήν οικουμενικότητα είναι κάτι πού έκπορεύεται από έναν πόλο και επιχειρεί νά διαμορφώσει τά πάντα κατ' εικόνα του. Η σημερινή κατάσταση χαρακτηρίστηκε «δυστοπία», καθώς είναι προφανώς ασύμβατη μέ τήν ανθρώπινη φύση. Στήν άδιέξοδη αυτή κατάσταση ό συγγραφέας προτείνει τήν υιόθτηση ενός ρομαντικού - μη μεσαιωνικού δράματος για τό αύριο, μακριά από τούς ντετερμινισμούς τού παρελθόντος και τίς άφέλειες περί γραμμικής πρόοδου τής ανθρωπότητας. Τήν εκδήλωση έκλεισαν οι τοποθετήσεις και τά εύστοχα έρωτήματα τού άκροατηρίου.

Ο «Α» σās προσκαλεί (21/11) στή Θεσσαλονίκη

Τήν Δευτέρα 21 Νοεμβρίου (ώρα 18:30), ή «Όμάδα 21» Μακεδονίας - Θράκης οργανώνει ήμερίδα στό Συνεδριακό Κέντρο «Ιωάννης Βελλίδης» τής Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης, μέ θέμα «ΘΡΑΚΗ: ΕΠΑΓΡΥΠΝΟΥΜΕ ΚΑΙ ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ». Μεταξύ τών τριών όμιλητών ό «Αντιφωνητής» έχει τήν τιμητική του καθώς μετά τήν ιστορική άποτίμηση τής προσφοράς τών Θρακών στους εθνικούς άγώνες (άπό τόν κ. Άπόστολο Εύθυμιάδη) θά μιλήσει ό Κώστας Καραϊσκος μέ θέμα «Θράκη - Άνάγκη για έναν νέο πατριωτισμό» και ό Φάνης Μαλκίδης μέ θέμα «Τό Δημογραφικό, οι Νεοπροσφυγες και ή Άνάπτυξη στή Θράκη». Τήν εκδήλωση θά εύλογήσει ό Θεσσαλονίκης Άνθιμος, θά προλογίσει ό πρόεδρος τής «Όμάδας 21» Μακεδονίας - Θράκης κ. Άντώνης Δασκόπουλος και θά τήν συντονίσει ό διευθυντής τού περιοδικού «Ένδοχώρα» Γιάννης Κουριαννίδης.

Νομίζουμε ότι πέρα από μία σημαντική εκδήλωση όπου μπορούν νά άκουστούν - επιτέλους! - άλήθειες, θά είναι μία θαυμάσια άφορμή νά γνωριστούμε διά ζώσης μέ πολλούς συνδρομητές και φίλους τού «Α» πού μέχρι τώρα δέν δόθηκε τέτοια εύκαιρία.

Θά καταδικάσει κανένας μειονοτικός τά φασισταριά;

Όλη ή Ελλάδα μετά βδελυγμίας άποδοκίμασε τά έπεισόδια κατά τού Πατριάρχη Βαρθολομαίου πού όργάνωσαν οι «Γκριζοι Άδικοι» στήν Τουρκία. Πράγμα φυσικά αυτόνομο, πού θά γινόταν είτε ό στόχος ήταν ό Οικουμενικός Πατριάρχης είτε ό μουφτής τής Πόλης. Έκείνο, ώστόσο, πού κανένας δέν είδαμε νά άναζητά ήταν ή θέση τών μειονοτικών πολιτευτών και φορέων για τό ζήτημα: Δέν είδαμε καμμία δήλωση π.χ. τού βουλευτή Άχάν Άχμέτ, ό όποιος τόσο κόπτεται για τήν έλληνοτουρκική φιλία, πού νά λέει τό πολύ άπλό «καταδικάζω τίς ενέργειες αυτές». Καμμία ανακοίνωση από τά σωματεία, νόμιμα και μη, πού κάθε τόσο σκίζονται νά ύπερασπίσουν τόν τουρκισμό τους και τή σχέση τους μέ τήν Μητέρα - Πατρίδα. Καμμία καταδίκη από κανέναν μειονοτικό πολιτευτή, νυν και πρώην, δημοσιογράφο ή παράγοντα τού «πολιτισμού», όπως άρέσκονται κάποιον νά αυτοπλάσσουνται. Είναι επειδή κι αυτοί εύθυγραμμίζονται μέ τήν τουρκική γραμμή μη αναγνώρισης τού τίτλου «Οικουμενικός» στόν Πατριάρχη; Είναι γιατί ταυτίζονται μέ τούς Γκριζόλγκους ή τουλάχιστον δέν θέλουν νά διαφοροποιηθούν από τήν ύπερεθνικιστική γραμμή; Ορίστε, τούς προκαλούμε, νά βγει κάποιος κεντροδεξιός, σοσιαλιστής ή συνασπιστής βουλευτής τους (νυν ή πρώην), κάποιος δημοσιογράφος ή άλλος γραφιάς από τούς επώνυμους τής μουσουλμανικής ήγερσίας και νά πεί δυό καθαρά λόγια.

Εμείς, ως Έλληνες και δημοκράτες, νιώθουμε αυτήν τήν έκκωφαντική σιωπή τους νά μάς προσβάλει. Και δέν μπορούμε νά φανταστούμε ότι κανένας άλλος στόν τόπο μας δέν νιώθει άνάλογα...

Υπέρ και κατά δημάρχου

Ξεκάθαρος, κ. αρχισυντάκτα, ο λόγος σου υπέρ Βαβατσικλή στο προηγούμενο φύλλο. Σε σημείο μάλιστα τόσο παρεξηγήσιμο, που να προβληματιστώ ακόμα κι εγώ, ο οποίος πολύ πρόσφατα, μέσα από τις στήλες του Αντιφωνητή, περιέγραψα το άτοπον, παράλογο και λίγο... ύποπτον της «απειλής» έτερης ΠΑΣΟΚικής υποψηφιότητας, άρα έμμεσα παραδέχθηκα τον νυν δήμαρχο ως την πιο προφανή, «αυτόματη» υποψηφιότητα για το κόμμα της αντιπολίτευσης.

Η Πόλη βγάζει δήμαρχο κι ο Πρόξενος κλητήρα

Ο «λόγος υπέρ δημάρχου» μου φάνηκε ελλιπής και για αυτό υπερβολικός. Στάθηκε μονομερώς υπέρ της εμπειρίας του, της αποδοχής του στο χώρο του ΚΚΕ και της Ν.Δ. καθώς και της ισορροπημένης του συμπεριφοράς σε μειονοτικά θέματα. Κατά τη γνώμη μου θα έπρεπε να ήταν εμπλουτισμένος με την παράθεση και των αδυναμιών της δράσης του, έστω και εις βάρος της συντομίας που απαιτεί ο πολύτιμος χρόνος των αναγνωστών. Και είναι πολλές αυτές οι αδυναμίες, δεν πρέπει να αγνοούνται. Σίγουρα η αγανάκτηση για την ύποπτη (εξ Αθηνών και Αγκύρας) «πρώτηση» ως υποψηφίου δημάρχου κάποιου άλλου, δήθεν «φρέσκου» προσώπου, προξενόδουλου και ανεπάγγελτου, με το... χοντροκομμένο στυλ, εκτονώθηκε σε

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΠΕΡΑΝ ΤΗΣ ΚΑΚΑΒΙΑΣ

Χωρίς να συναντηθεί με τον Άλβανό όμολόγό του, Α. Μοϊσίου, όλοκλήρωσε την επίσκεψή του στην Αλβανία ο πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας, Κάρολος Παπούλιας. Η συνάντησή του στους Άγιους Σαράντα ματαιώθηκε λόγω του άνθελλο κλίματος που δημιούργησαν για ακόμη μία φορά μέλη της οργάνωσης «Τσαμουριά», τα όποια διαδήλωσαν έξω από το ξενοδοχείο όπου θα γινόταν η συνάντηση (Σ.Σ. το ξενοδοχείο ανήκει σε σημαίνονστελέχους του Σοσιαλιστικού Κόμματος το οποίο είχε προτείνει και τόν Μοϊσίου και αντικατοπτρίζει αισθητικά και χωροταξικά την νέα αντίληψη της αλβανικής πολιτικής τάξης για την τουριστική ανάπτυξη της χώρας και την προκλητική διαβίωση κάποιων).

Ο κ. Παπούλιας παρέμεινε περισσότερο από δυό ώρες στο Προξενείο της Ελλάδος στο Αργυρόκαστρο και στη συνέχεια επέστρεψε στην Ελλάδα. Η Προεδρία της Δημοκρατίας εξέδωσε ανακοίνωση στην οποία σημειώνεται «ή λυπή της για τη ματαίωση της προγραμματισμένης συνάντησης των Προέδρων, μετά από απαράδεκτες συμπεριφορές ακραίων στοιχείων που επιμένουν στην προβολή ανύπαρκτων ζητημάτων». Αμέσως μόλις έγιναν γνωστά τα επεισόδια ο πρόεδρος της Ελλάδος στά Τίρανα προέβη σε διάβημα διαμαρτυρίας, ενώ το υπουργείο Έξωτερικών «επιρρίπτει ευθύνες στις αλβανικές αρχές επειδή δεν έλαβαν τα κατάλληλα μέτρα ώστε να πραγματοποιηθεί απόσκοπα ή συνάντηση των δυο προέδρων, που ματαιώθηκε από ακραία στοιχεία που στην προσπάθειά τους να εμποδίσουν την ομαλή εξέλιξη των σχέσεων των δυο χωρών, έμμένουν στην προβολή απαράδεκτων μη υπάρχοντων ζητημάτων, τη στιγμή μάλιστα που η Αλβανία προσπαθεί να κάνει βήματα εκπλήρωσης των ευρωπαϊκών της προδοκιών».

Από την άλλη πλευρά σε ανακοίνωση του Α. Μοϊσίου, αναφέρεται ότι η απόφαση της ελληνικής πλευράς να ματαιώσει τη συνάντηση είναι «άδικαιολόγητο πρόσχημα, επικαλούμενο

μία «καθαρή» Βαβατσικλή υπεράσπιση. Μαζί σας κι εγώ, στο βαθμό μάλιστα που το «φρούτο» που εκκολάπτεται για άρχοντας της πόλης μας, τωρινός ή μελλοντικός, αποτελεί μάλλον μια υψηλού ρίσκου επιλογή – φούσκα «κολλητών» του Παπανδρέου, που πάνε να εκμεταλλευτούν πειραματισμούς τύπου Ματσούκα του φιλοπαίγμονος προέδρου του ΠΑΣΟΚ. Ωστόσο χρωστάω ταυτόχρονα στους αναγνώστες και την παραδοχή ότι ασχέτως του σοβαρού ή όχι άλλης υποψηφιότητας, εν γένει τα πράγματα θα ήταν λίγο πιο εύκολα για τον Τάσο Βαβατσικλή εάν μετά την μακρόχρονη άσκηση τοπικής εξουσίας από την «Νέα Πορεία» δεν προέκυπταν και τα παρακάτω ενδεικτικά αρνητικά σημεία:

- Όψιμη ενασχόληση με το λακκουβοδρόμιο του αστικού ιστού και αναίτια επί μακρόν ταλαιπωρία των πολιτών
- Πλήρης αποτυχία διαχείρισης του κυκλοφοριακού προβλήματος της πόλης
- Άναρχο και αισθητικά απαράδεκτο αστικό δομημένο περιβάλλον
- Αδυναμία αναχαίτισης της καταστροφικής κάθετης ανάπτυξης της πόλης
- Απουσία ταυτότητας για την πόλη
- Επιλογή συνεργατών που είναι «λίγοι», για να το πούμε κομψά

· «Δυτικοφοβία» και «Βαλκανιοκεντρισμός» με την κακή έννοια

· Ζημιόγόνος δημοτική συγκοινωνία

Όλα τα παραπάνω είναι βασικά αλλά μάλλον δεν κοστίζουν στον δήμαρχο διότι πολύ απλά δεν έχει αντιπολίτευση και αυτό τα λέει όλα από μόνο του. Με τόσο μεγάλα θέματα ανοικτά, αν ο δήμαρχος είχε επιδείξει αδράνεια και κακούς χειρισμούς, ακόμα και μια ανύπαρκτη αντιπολίτευση θα είχε άκοπα αναδειχθεί σε σωτήρα της πόλης. Δεν μπορούμε όμως να τα παραβλέψουμε. Αλλωστε και στο άρθρο σου κι εσύ αναρωτιέσαι ρητορικά αν «είναι δυνατόν να παραβλέψουμε τις ικανότητες, την τιμιότητα, την δημοκρατικότητα και τον πατριωτισμό του». Όχι, να μην τα παραβλέψουμε κι όλα

την ειρηνική συγκέντρωση μίας μικρής ομάδας ατόμων της οργάνωσης «Τσαμουριά». Αναφέρει επίσης ότι ο Άλβανος πρόεδρος εκφράζει τη βαθιά του δυσαρέσκεια για αυτή τη βεβιασμένη και ανεξήγητη απόφαση της ελληνικής πλευράς, που την αποδίδει σε παραπληροφόρηση, ενώ η Αλβανία πιστεύει στις καλές ελληνοαλβανικές σχέσεις και ότι θα παραμείνει δεσμευμένη στην αδιάκοπη βελτίωση των σχέσεων αυτών μέσω διαλόγου, αμοιβαίας εμπιστοσύνης και άνοιξης, προς όφελος των δυο χωρών, της ειρήνης και της σταθερότητας στην περιοχή.

Η ματαίωση της συνάντησης, απασχόλησε για πολλές ημέρες και τα αλβανικά μέσα ενημέρωσης. Η εφημερίδα «Σέκουλι» σε σχόλιο του Μ. Ναζάρκο - πρώην συμβούλου του πρώην Προέδρου της Δημοκρατίας Ρ. Μείντανι - αναφέρει ότι σε αντίθεση με την συνάντηση των πρωθυπουργών της Αλβανίας και της Ελλάδος στη Νέα Υόρκη, η άποτυχία της συνάντησης των Μοϊσίου και Παπούλια, ένδεχεται να έχει επιπτώσεις στις διμερείς σχέσεις. «Οί Άλβανοι πολιτικοί που επισκέφθηκαν την Ελλάδα δεν βρέθηκαν αντιμετώπι με διαδηλώσεις ακραίων στοιχείων και ότι γενικά και οι αλβανικές αρχές προσπάθησαν να ανταποδώσουν με την ίδια τακτική κατά τις επισκέψεις Ελλήνων επισήμων στην Αλβανία. Η αλβανική πλευρά υποβάθμισε την επίσκεψη του κ. Παπούλια, καθώς δεν είχε προετοιμάσει καμμία επαφή του με τον Υπουργό Έξωτερικών ή με τον Μπερίσα, ενώ με τη ματαίωση της συνάντησης με την παραβίαση των κανόνων της φιλοξενίας, οι Έλληνες θα έρθουν σε μελλοντικές συναντήσεις πιο ισχυροί και τώρα που άνοιξε και το πρόβλημα του Κοσσυφοπεδίου οι Έλληνες θα επιχειρήσουν να παρουσιάσουν τους Άλβανούς ως ακραίους έθνικιστές.

Η «Κόχα Γιόν», δημοσίευσε ένα κείμενο στο οποίο αναφέρει ότι «τα επιχειρήματα των δυο πλευρών μοιάζουν με παιχνίδια μικρών παιδιών. Πέρα από όσα αναφέρθηκαν δημοσίως, το Τσάμικο είναι ένα λεπτό θέμα για τους Έλληνες, μολοντί από τις δυο πλευρές έμεινε ένα θέμα χωρίς λύση. Τόσο ο Νάνο όσο και ο Μπερίσα, πούλησαν τους Τσάμηδες, που στην πλειοψηφία τους ψηφίζουν Μπερίσα. Πέρα όμως από το Τσάμικο, ή

αυτά αλλά να μην χωνεύουμε αδιαμαρτύρητα και τις αδυναμίες με χωνευτικό τα τέσσερα αυτά κριτήρια. Και καλύτερα να κρατήσουμε τα δύο πρώτα ως βασικά κριτήρια (τιμιότητα και ικανότητα) γιατί με τη δημοκρατικότητα και τον πατριωτισμό μάλλον θα μπλέξουμε στον λαβύρινθο του συνήθως αδιέξοδου υποκειμενισμού. Π.χ. για κάποιους πατριωτισμός είναι να καλλιεργείς συστηματικά κλίμα ενάντια στην κατοχή της Κύπρου σαν προτεραιότητα του αξιοπρεπούς πολιτικού και για άλλους να αποφεύγεις να φιλάς το χέρι του Προξένου. Τεράστια διαφορά.

Αν τελικά λοιπόν κ. αρχισυντάκτα φθάνουμε στο σημείο να υπερασπιζόμαστε κάποιον για δήμαρχο λόγω δύο βασικών προτερημάτων του με ένα εξ' αυτών την τιμιότητα, καίχαμε! Πρέπει να είναι λάθος το πρόβλημα που μας τίθεται! Όταν μάλιστα ο τίμιος αυτός περιστοιχίζεται στον συνδυασμό του από κάποιους που τροφοδότησαν κατά καιρούς φήμες για ρουσφέτια, οικοπεδοθηρίες, πλαστογραφίες και άλλους που χαρακτηρίζονται ως «επαγγελματίες πολιτικάντηδες», «προγραμματοφάγοι» κλπ, τότε απευρώνεται ακόμη παραπάνω η προσωπική του δυναμική σε πολίτες που έχουν ρυθμιστικό

ρόλο με την εκλογική τους συμπεριφορά και υψηλές ποιοτικές απαιτήσεις για τη συνολική εικόνα της δημαρχιακής εξουσίας.

Εν κατακλείδι: κ. Βαβατσικλή ανασκουμπωθείτε! Στην πραγματικότητα δεν σας απειλεί κανείς. Ο πολιτικός πραγματισμός του Παπανδρέου είναι σύμμαχός σας. Δεν θα ρισκάρει αναμπουμπούλα εξαιτίας ανάρτικων. Την έχει μεγάλη ανάγκη την επικράτηση στις τοπικές εκλογές. Και είστε τυχερός γιατί η περίοδος των επόμενων εκλογών θα είναι τόσο αντικυβερνητική που θα σας χρίσει ξανά δήμαρχο, παρά τις εύλογες ενστάσεις για τη μακρά αυτοδιοικητική θητεία σας, την οποία όλοι μάλλον οι συντάκτες του Αντιφωνητή ψηφίζουμε ως παραγωγική. Σας ικανοποιεί όμως αυτό; Πρέπει να γίνετε πιο προσεκτικός και τολμηρός. Ανανεώστε ριζικά το συνδυασμό σας και ενισχύστε νέα πρόσωπα, ικανά και τίμια, για να σας πλαισιώσουν στην προσπάθειά σας, χωρίς να είναι υποτακτικοί σας ή του κόμματός σας και χωρίς να προσβάλλουν τη νοημοσύνη και την αισθητική των Κομοτηναιών. Και δώστε το μήνυμα της νέας στάσης σας και της νέας ορμής σας έγκαιρα. Όχι τώρα! ΧΘΕΣ! Πολλά ζητάμε, μάλλον, έ;

A.X.

ΣΧΕΣΕΙΣ ΠΕΛΑΤΕΙΑΚΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ (Ο λόγος στον Πρόεδρο – Μάνατζερ της Βουλής:)

Γκλιν – γκλον! Ανακοίνωση:

Επισκεφτείτε το κοινοβουλευτικό μας σούπερ-μάρκετ κι εκμεταλλευτείτε τις προσφορές της νέας τετραετίας σ' όλα μας τα τμήματα:

Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων:

Εκπληκτικές προσφορές στην αναγνώριση εξωνημένων πτυχίων εξωτερικού! Εκπτώσεις έως και 30% στις σχολικές εξετάσεις!

Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων:

Εκποίηση βραχονησίδων μισοτιμής – Ο Υπουργός τρελάθηκε! Στοκ σε αποβατικούς αιγιαλούς!

Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων:

Εδώ τα καλά επιδόματα, οι ζουμερές συντάξεις – Πάρτε κόσμε! Αφυδατωμένος πληθωρισμός – Συμφέρε!

Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων:

Εργασιακή αποκατάσταση με φωτογραφικές διατάξεις! Αποποινικοποίηση των ναρκωτικών – Μαστουρώστε άφοβα και φτιάξτε κεφάλι!

Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης:

Εβδομαδιαία δημοσιοϋπαλληλικά 35ωρα σε προσφορά – Βιαστείτε! Περιφρόρηση των χουλιγκάνων – Παροχή κατάλληλων μέσων για βανδαλισμούς!

Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου:

Αφειδής αποχαρκτηρισμός δασικών εκτάσεων – προσδιορισμός τους ως γεωργικών! Σπεύσατε ακτήμονες, μικροκαλλιεργητές και, πρωτίστως, μεγαλοκτηματίες!

Το μαγαζί μας παρέχει στους καλούς πελάτες του άνετο πάρκιν για μερσε-ντάρες, με 24ωρη φύλαξη.

Επωφεληθείτε από την εκπτωτική μας κάρτα ηθών. Δώρο ματσάκι άνηθος!

Γιάννης Στρούμπας

Αθήνα είναι δυσαρεστημένη από το γεγονός ότι ο Μπερίσα επισκέφθηκε πρώτη τη Ρώμη, μολοντί είχε δηλώσει ότι η πρώτη επίσκεψή του είναι στην Αθήνα. Μπορεί, πίσω από το επεισόδιο να υπάρχουν και πολιτικά παιχνίδια μετά από τις εξελίξεις στο Κοσσυφοπέδιο που θα καταστήσουν τον Άλβανικό παράγοντα σημαντικό στα Βαλκάνια. Τέλος η εφημερίδα εκφράζει την άποψη ότι «σε περίπτωση που ο Μοϊσίου θα είχε την πρόποσα διπλωματική κρίση, θα έπρεπε να πάει στο Αργυρόκαστρο για να συναντήσει τον Κ. Παπούλια και θα απέφυγε έτσι το επεισόδιο, το οποίο, εκτιμά, δεν τελειώνει εδώ. Η Ελλάδα, με την ιδιότητα του μέλους της Ε.Ε., έχει ρόλο να παίξει στα Βαλκάνια και οι εξελίξεις στα Βαλκάνια θα είναι ραγδαίες. Υπάρχουν ενδείξεις, ότι το κόμμα της ελληνικής μειονότητας ΚΕΑΔ μπορεί να βρει ευκαιρία να αποχωρήσει από τον κυβερνητικό συνασπισμό και να φέρει σε δύσκολη θέση την κυβέρνηση. Φημολογείται ότι αναμένεται μυστική συνάντηση του Τζουβέλι του Αγροτικού κόμματος (που μετέχει στην κυβέρνηση) με τον Έ. Ράμα, Πρόεδρο του Σοσιαλιστικού Κόμματος, με στόχο να επαναφέρει τον Τζουβέλι στην ομάδα των άριστερών, πράγμα που θα έφερνε την κυβέρνηση σε ιδιαίτερα δύσκολη θέση».

Φ.Μ.

Αντιφωνητής

Δεκαπενθήμερο Πανθρακικό Έντυπο Γνώμης
Διεύθυνση: Φρουρίου
και Φιλίππου, 691 00, Κομοτηνή
Τηλέφωνο: 25310 81537
Τηλεομοιότητα: 25310 81536
Ηλ. διεύθυνση: karaiskk@otenet.gr
www.antifonitis.gr
Κωδικός 1380

Έκδοση του σωματίου
ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ
Υπεύθυνος κατά τόν νόμο:
Καραϊσκόκ Κώστας
Συντάσσεται από επιτροπή
Έκτύπωση: ΕΚΔΟΣΤΙΚΗΡΟΔΟΠΗ Α.Ε.

Ετήσια συνδρομή:
Ιδιωτών 22 €
Εξωτερικού, συλλόγων,
οργανισμών, κλπ: 44 €
Αριθμοί λογαριασμών:
EUROBANK 306-0100211038
ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ 7161838

Ανα-γνώσεις

Συνωμοσιολογία: Ό,τι δέν λείει ή τηλεόραση

Ο κύριος πρέσβης δηλώνει (ΤΑ ΝΕΑ, 27/10) πώς θα προτιμούσε να τρώγαμε κουτόχορτο αλλά...

«Οί Έλληνες έχουν μία τάση να συσχετίζουν τά πάντα και ανακαλύπτουν θεωρίες συνωμοσίας πίσω από κάθε απόφαση», δήλωσε χθές ο Αμερικανός πρέσβης στην Αθήνα κ. Ρίς σχολιάζοντας τις αντιδράσεις της ελληνικής πλευράς για την ελλημμένη, όπως φαίνεται, απόφαση των ΗΠΑ να στηρίξουν την ανεξαρτητοποίηση του Κόσοβου.

«Έχουμε λάβει όρισμένες αποφάσεις, χωρίς αυτό να σημαίνει πώς είμαστε σε θέση να τις εφαρμόσουμε μόνο με τη θέλησή μας. Οί Έλληνες, όμως, έχουν μία τάση να συσχετίζουν τά πάντα και ανακαλύπτουν θεωρίες συνωμοσίας πίσω από κάθε απόφαση. Στο Κόσοβο υπάρχουν Αλβανοί, όπως και στη FYROM. Αυτό όμως δέν σημαίνει πώς υπάρχει κάποιο σχέδιο που εμπλέκει τά δυο θέματα. Άλλο είναι τó θέμα του Κόσοβου και άλλο ή πρόταση για τó όνομα της FYROM, που θά καταθέσει ό κ. Νίμιτς», δήλωσε χαρακτηριστικά ό κ. Ρίς. Η Αθήνα, πάντως, αναμένεται σύντομα να αποτελέσει σταθμό της νέας βαλκανικής περιόδου του Αμερικανού πρώην πρέσβη στην Ελλάδα και σημερινού «νούμερο 3» στο άμερικανικό ύπουργείο Έξωτερικών. Σύμφωνα με πηγές της αμερικανικής πρεσβείας στην Αθήνα, ό κ. Μπέρνς θά επισκεφθεί τά Βαλκάνια μέχρι τó τέλος του έτους, αυτή τή φορά θά σταματήσει και στην ελληνική πρωτεύουσα προκειμένου να έχει συζητήσεις με ελληνικούς πολιτικούς κύκλους.

Δομημένος γαλλοκυπριακός διάλογος και αποδόμηση του «ναύ»

Από τήν κυπριακή διαδικτυακή εφημερίδα **typos** (4-11) τά γαλλοκυπριακά ευχάριστα, κόντρα στις περσινές κινδυνολογίες των ναϊναϊκών:

«...Η Γαλλία υποστηρίζει πως η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να τηρήσει μια πολύ πιο αυστηρή θέση σε ότι αφορά το Κυπριακό τώρα που ξεκινούν οι ενταξιακές διαπραγματεύσεις ΕΕ - Τουρκίας, τόνισε την Πέμπτη ο Πρόεδρος της Γαλλικής Γερουσίας Κριστιάν Πονσελέ. Ο κ. Πονσελέ, ο οποίος είχε χθες τó απόγευμα συνάντηση μίας περίπου ώρας με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας Τάσσο Παπαδόπουλο, ο οποίος πραγματοποιεί επίσημη επίσκεψη στο Παρίσι, ανέφερε ακόμη πως η Γαλλία υποστηρίζει πως η Τουρκία δέν μπορεί να εισέλθει στην ΕΕ χωρίς προηγουμένως να υπάρξει λύση στο Κυπριακό. Ερωτηθείς πως μπορεί η Γαλλία, ένας εταίρος της Κύπρου στην ΕΕ, να βοηθήσει τó νησί να πετύχει μια λύση στο Κυπριακό, ο κ. Πονσελέ απάντησε ότι η «η Γαλλία ήταν πάντα δίπλα στους Κύπριους». «Στηρίζαμε την προσχώρηση της Κύπρου και την ένταξη της στην ΕΕ και πάντα ήμασταν υπέρ της ένωσης του νησιού», ανέφερε ο κ. Πονσελέ. Σύμφωνα με τον Γάλλο αξιωματούχο, όποτε γίνεται συζήτηση στην ΕΕ η Γαλλία προσπαθεί να ακουστούν οι νόμιμες διεκδικήσεις της Κύπρου.

Σε νέα φάση θα εισέρχονται σήμερα οι διμερείς σχέσεις της Κύπρου και της Γαλλίας, αφού οι δύο χώρες θα εφαρμόσουν μια διαδικασία ενός δομημένου διαλόγου, κατά τον οποίο θα συζητούνται σε διάφορα επίπεδα θέματα εξωτερικής πολιτικής και Ευρωπαϊκής Ένωσης. (...) «Πρόκειται για μια νέα σχέση, όπου θέματα εξωτερικής πολιτικής και θέματα Ε.Ε. θα συζητούνται μεταξύ των δύο χωρών σε διάφορα επίπεδα», ανέφερε ο Κύπριος ΥΠΕΞ, προσθέτοντας ότι «αυτό είναι μια σημαντική εξέλιξη».

Καταγωγή και συνέχεια

Ο καθ. **Χρήστος Γιανναράς** στην «Καθημερινή» (6-11) για τήν δομημένη εθνική μας άμνησία:

«Έτυχε να περπατώ πριν από λίγες μέρες στους δρόμους μικρής ευρωπαϊκής πόλης, έπαρχιακής. Έτυχε να είναι στο Βέλγιο, θά μπορούσε να είναι όπουδήποτε άλλο στην ευρωπαϊκή Δύση. Κάθε λίγα μέτρα είχα τήν αίσθηση –μυθ ή δινε τó οικιστικό περιβάλλον– ότι βρισκόμουν σε πλήρη 18ο ή και 17ο αιώνα. Σκεφτόμουν –και ζήλευφα– τούς κατοίκους αυτής της πόλης που μεγαλώνουν και ζούν με αίσθηση (συνειδητή ή άνεπιγνώστη: άδιάφορο) καταγωγής και συνέχειας.

Καταλάβαινα, για μία ακόμη φορά, τήν τραγωδία του οικιστικού ισοπεδωτισμού στη δική μου πατρίδα. Οί πόλεις στην Ελλάδα σήμερα – όλες, με μοναδική (ίσως) εξαίρεση τó Ναύπλιο– μεταγγίζουν τήν αίσθηση άναπνείας άνηκεστής: Οί Νεοέλληνες είμαστε λαός καταγωγή και δίχως παρελθόν, λαός που έρχεται από τó πουθενά. Τό περιβάλλον που μās καθορίζει είναι ή συγκαιρινή πολυκατοικία, τó σταθμευμένο ιδιωτικό αυτοκίνητο (πνιγμός), ό σκουπιδοντενεκές ξεχειλισμένος.

Και μή μου αντιτάξετε τó γλειφιτζούρι για άρχαιοελληνικά μνημεία και έρείπια. Με άερογέφυρες πάνω από είκοσι πέντε αιώνες δέν λειτουργεί αίσθηση καταγωγής και συνέχειας, μόνο ψυχαναγκαστικά ιδεολογήματα άμπρικάρονται. Η Αρχαία Ελλάδα και τά έρείπια των μνημείων της μέσα στις πόλεις μας είναι τόσο «δικά μας» των Νεοελλήνων όσο και τού όποιουδήποτε άπαιδευτου τουρίστα που τά φωτογραφίζει σαν «ένθυμο».

(...) Η καταγωγή, τó παρελθόν, ή συνέχεια μόνο ένσαρκο βιωματικό δεδομένο μπορούν να είναι, όχι συναισθηματικές παρόλες και ψυχολογική άυθυποβολή. Καθημερινό οικιστικό περιβάλλον, που να παραπέμπει στο σπίτι του παππού, τού προπάππου, των προγόνων μέχρι και δυο αιώνες πριν –σε αίσθητες παραστάσεις και προσλαμβάνουσες σταθερές μέσα στην ίδια πόλη. Άλλά στην νεώτερη Ελλάδα ό,τι ήταν παρελθόν θεωρήθηκε ντροπή, καθυστέρηση, συντήρηση, έπρεπε να εξαλειφθεί όπωσδήποτε, να στηθεί στη θέση του τó «μοδέρνο»: μετόν και φέρ-φορζέ. Οί πόλεις τού έλλαδικού κράτους σήμερα έχουν καταγωγή και ιστορία τόση όση και οί πόλεις της ευρωπαϊκής μετανάστευσης σε άλλες ήπειρους ή οί τριτοκοσμικές πόλεις που άπομνήθηκαν τήν ευρωπαϊκή οικιστική νεωτερικότητα.

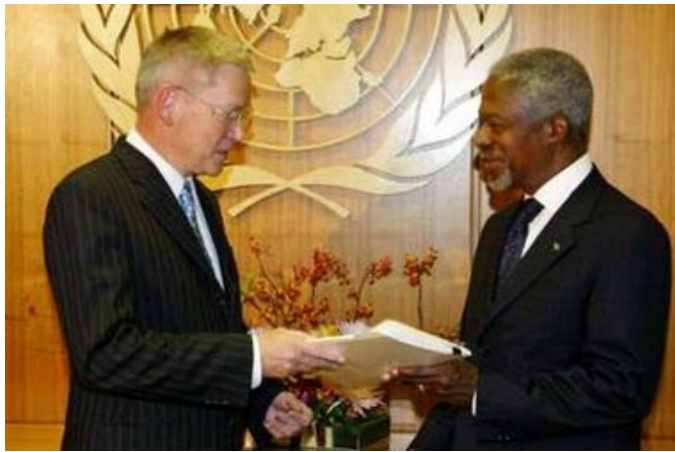
(...) Άδύνατον σήμερα πιά να ξεχωρίσει κανείς άν βρίσκειται στις Σέρρες ή στη Σπάρτη, στην Κόρινθο ή στην Κοζάνη, στο Ηράκλειο ή στη Λάρισα. Παντού τó οικιστικό περιβάλλον άδυσώπητα καθορισμένο ούτε καν από τó μεταπρατικό μοντέλο της πρωτεύουσας, αλλά μόνο από τó υπόδειγμα της πλουτοφόρας άναρχης δόμησης των παρυφών της. Χιλιοειπωμένες πιστοποιήσεις. Και μή γελιόμαστε, ή καταστροφή δέν είναι άπλως αισθητική, δραματικότερη συνέπεια είναι ή άνεσιτότητα τού Νεοέλληνα, ή μετέωρη στο κενό τής εθνικιστικής φληναρίας ιστορική του ύπαρξη και εδαιψία. Όνειρεύομαι (πώς άλλίως να επιζήσω;) έναν χαρισματούχο πολιτικό που να παλαίψει πεισμωμένα για να ξαναδώσει στους Νεοέλληνες αίσθηση άπτη καταγωγής και συνέχειας. Δύσκολο πολύ, αλλά όχι άκατόρθωτο...»

Η σειρά της Συρίας

Η υπόθεση εξετάστηκε από τόν Γερμανό, άνεξάρτητο άπεσταλμένο τού ΟΗΕ και ή έτυμνηγορία βγήκε: Ένοχη ή Συρία για τόν φόνο τού πρώην πρωθυπουργού τού Λιβάνου Ραφίκ Χαρίρι. Καθίστε τώρα στον καναπέ σας για να παρακολουθήσετε τó δεύτερο επεισόδιο της αμερικανικής πολεμικής σειράς «Σόκ και Δέος». Τίτλος: «Καθεστωτική άλλαγή στη Δαμασκό». Είναι έτσι όπωσ περίπου τά είπε ό διεθνής Τύπος; Όχι φυσικά. Και πάλι οί μισές άλήθειες θριάμβευσαν και γι' αυτό σάς παρουσιάζουμε σήμερα μερικές από τίς υπόλοιπες, όσες τελοσπάντων ανακαλύψαμε.

Δέν χρειάζεται φυσικά να πούμε πάλι τó ποιός ύπαγορεύει τήν μεσανατολική (τούλάχιστον) πολιτική των ΗΠΑ, είναι πασιφανές. Καθώς λοιπόν όλοι οί δυνητικοί αντίπαλοι τού Ισραήλ παίρνουν σειρά για έκτέλεση, ή Συρία δείχνει να άκολουθεί πρώτη τόν δρόμο τού δύστουχου Ιράκ. Ήδη τήν άτμόσφαιρα ζεσταίνουν οί μεθοριακές συγκρούσεις Σύρων και γιάνκηδων με άποτέλεσμα ως τώρα δύο τούλάχιστον συνοριακούς φύλακες νεκρούς από τούς πρώτους. Πρόσχημα ό φόνος τού Χαρίρι που δέν θά τόν χαρακτηρίσουμε ακόμη προβοκάτσια αλλά θά περιοριστούμε σε στοιχεία:

Ποιός είναι ό κύριος Ντετλέβ Μεχλός που υπέβαλε τήν έκθεσή του στον Άνάν; Ένας τυχαίος Γερμανός εισαγγελέας; Όχι βέβαια. Ο Μεχλός ήταν εισαγγελέας στο Δυτικό Βερολίνο τó 1982 στην ύπόθεση της βόμβας στην ντισκοτέκ La Belle. Για τήν ύπόθεση εκείνη κατηγορήθηκε ή Λιβύη και στάθηκε

- Ήρθαν χθές από τήν Ιερουσαλήμ και τά υπέγραψα όλα. Δέν τα όμως και σύ μή λείπει καμιά ύπογραφή και ξεφτιλιστούμε...

μικρό χαλινάρι από τήν άπειλή βέτο εκ μέρους των Ρώσων και των Κινέζων. Πρώτη άπαιτήση ή παράδοση δύο ανθρώπων στενών συνεργατών τού Προέδρου, ύπό τόν δήθεν για τόν φόνο. Τού Μαχάρ Άσαντ, νεότερου άδερφού τού Μπασάρ και τού γαμπρού τού Άσέφ Σαουκάτ. Και έπεται (δυστυχώς) συνέχεια.

Ο Μπούς παρίας στην Αμερικανική Ήπειρο!

Άλλη μία τρομακτική παραποίηση της άλήθειας συντελέστηκε από τά κατεστημένα διεθνή ΜΜΕ, με άφορμή τήν οικονομική σύνοδο των 34 Αμερικανικών Κρατών στην Άργεντινή. Η σύνοδος, που εξέλιχθηκε σε Βατερλό της αμερικανικής ήγεμονίας, στάθηκε άφορμή για να γίνουν οί έντυπωσι- ακότερες δηλώσεις και διαδηλώσεις κατά της κεφαλαιοκρατικής παγκοσμιοποίησης, της εισβολής στο Ιράκ και των «ελεύθερων αγορών» αλλά... λίγοι τó πήραν χαμπάρι! Για άλλη μία φορά λοιπόν τά ΜΜΕ έπαιξαν τόν πρόστυχο ρόλο τους στην κατασκευή της μαγικής εκείνης εικόνας που βολεύει τά άφεντικά: Είτε προσπέρασαν τήν μαζικότητα (60.000 άνθρωποι υπό καταρακτώδη βροχή!) των λαϊκών αντιδράσεων στην παρουσία τού Μπούς με φράσεις όπωσ «άριστεροι» και «ριζοσπαστικοί» είτε καθάρισαν με τó είδησεογραφικό τούς καθήκον με δύο τρείς μεμονωμένες εικόνες και φράσεις. Κι όμως, οί αντιδράσεις, που αντιμετώπισαν τή βία 8.000 άστυνομικών, κατέδειξαν πολύ περισσότερα πράγματα. Οί διαδηλωτές δέν είχαν στόχο μόνο τήν οικονομική πολιτική των ΗΠΑ μά και τήν στρατιωτική τους παρουσία, τόσο στο Ιράκ όσο και στην Λατινική Αμερική. Κύριο σύνθημα: «Φασίστα Μπούς, έσύ είσαι ό τρομοκράτης!» Έπικεφαλής της πορείας ήταν ό Άργεντινός νομπελίστας συγγραφέας Αντόλφο Πέρες Έσκιβέλ και ό Βολιβιανός ύποψήφιος Πρόεδρος Έβο Μοράλες. Δίπλα τους οί Μητέρες της Πλάτσα ντέ Μάγιο που ακόμη άναζητούν τά παιδιά τους που «εξάφάνισε» ή αμερικανόπνευστη άργεντινική Χούντα.

Και 70.000 κόσμος γέμισε τó στάδιο Μουντιαλίστα μετά τήν πορεία, όπου έμφανίστηκε ό πρόεδρος της Βενεζουέλας Ούγκο Τσάβες. Ο ήγέτης της Βενεζουέλας, που άυτοπροσδιορίζεται ως «έθνικιστής» (χωρίς κανείς στην Ελλάδα να τολμήσει να τó σημειώσει, καθώς όσοι τάσσονται με τó κοινωνικό του όραμα έχουν ποινικοποιήσει τόν όρο), δέν περιορίστηκε να καταγγείλει τίς αμερικανικές προσπάθειες σε βάρος της χώρας και της κυβέρνησής του αλλά μίλησε άνοιχτά και κατά της φιλελεύθερης λαίλαπας που σάρωσε τίς οικονομίες της περιοχής και συνεχίζει να προτείνεται ως τó μέλλον της: «Ήρθαμε εδώ για να θάψουμε τήν FTAA, ή όποία άποτελεί παλιό σχέδιο

άφορμή για τόν βομβαρδισμό της τελευταίας από τόν Ρήγκαν τó 1986. Τότε ειπώθηκε πώς ό Μεχλός άγνόησε και προστάτευσε μία ομάδα ύπόπτων με άποδεδειγμένη σχέση με δυτικές μυστικές ύπηρεσίες και έχτισε ένα κατηγορητήριο με πολιτικά κίνητρα χωρίς καμμία ουσίωδη άπόδειξη. Κι άν τότε ποδηγετήθηκε από τίς γερμανικές, τίς αμερικανικές και τίς ισραηλινές ύπηρεσίες, αυτό τόν καθιστά και τώρα ύποπτο τέτοιας στάσης, αφού μάλιστα δίνει τίς άφορμές: Όλη ή μομφή που διατυπώνει κατά της Συρίας βασίζεται σε μία και μοναδική κατάθεση, τού Σύρου Ζουχέρ Άλ Σιντίκ. Ο Σιντίκ έχει καταδικαστεί στο παρελθόν για άπάτες και καταχρήσεις και στη διάρκεια των καταθέσεων έπεσε σε διάφορες κραυγαλέες αντιφάσεις. Για τήν κατάθεσή του αυτή εισέπραξε σημαντικό ποσό από άγνωστη πηγή, σύμφωνα με τόν ίδιον τόν άδελφό του! Η δέ έπαφή των Μεχλός και Σιντίκ διαμεσολαβήθηκε, λένε, από τόν άυτοεξόριστο Ριφάτ Άλ Άσαντ, θείο τού Σύρου Προέδρου.

Με βάση λοιπόν τά άνωτέρω, και λές και δέν είδαμε τόσα χρόνια τόν τρόπο με τόν όποιον άκόμη και έντιμες άναφορές αξιωματούχων τού ΟΗΕ χρησιμοποιούνταν από τίς ΗΠΑ κατά τού Ιράκ, τó Συμβούλιο Ασφαλείας άρχισε τούς τραμπουκισμούς κατά της Συρίας, με ένα

μικρό χαλινάρι από τήν άπειλή βέτο εκ μέρους των Ρώσων και των Κινέζων. Πρώτη άπαιτήση ή παράδοση δύο ανθρώπων στενών συνεργατών τού Προέδρου, ύπό τόν δήθεν για τόν φόνο. Τού Μαχάρ Άσαντ, νεότερου άδερφού τού Μπασάρ και τού γαμπρού τού Άσέφ Σαουκάτ. Και έπεται (δυστυχώς) συνέχεια.

τού ιμπεριαλιστή άετού που από τήν αρχή σκόπευε να βυθίσει τά νύχια του στη Λατινική Αμερική. «Έφερα ακόμη και φτυάρι μαζί μου!» Στο πλάι τού Τσάβες, ό Ντιέγκο Μαραντόνα και ή Σίντυ Σήαν που ήγειραν στίς ΗΠΑ τού άντιπολεμικού κινήματος ως μητέρα σκοτωμένου πεζοναύτη στο Ιράκ. Ο Μαραντόνα, πιστός στην ύπόσχεση που έδωσε στον Κάστρο, ήγήθηκε των διαδηλώσεων φορώντας μπλουζάκι με τή φάτσα τού Μπούς και τήν έπιγραφή «Εγκληματίας Πολέμου», χαρακτήρισε τόν τελευταίο «άνθρώπινο σκουπίδι», κι άπευθυνόμενος στους συμπατριώτες του φώναξε «Η Άργεντινή έχει άξιοπρέπεια, πετάξτε έξω τόν Μπούς!» Πριν τήν άφιξη τού Μπούς δύο στρατιωτικά μεταγωγικά άεροπλάνα μετέφεραν όπλα και έξοπλισμό στο Μάρ ντέλ Πλάτα. Ύπήρχαν στρατιωτικά έλικόπτερα, μονάδες πεζοναυτών, πράκτορες με πολιτικά και άστυνομικά σκυλιά, μία εικόνα που εξαργίωσε ακόμη περισσότερο τούς Άργεντινούς. Διαδηλώσεις και άπεργίες (σαν των εκπαιδευτικών) γίναν σε όλη τή χώρα μά και εκτός αυτής: Στην Ούρουγουά, στη Βραζιλία, στη Βενεζουέλα και σε πρωτεύουσες κι άλλων νοτιοαμερικανικών χωρών. Χαρακτηριστικό ότι δέν κατάφεραν να βγάλουν μία δήλωση θετική για τήν Αμερικανική Ζώνη Έλευθέρου Έμπορίου (FTAA), παρά τήν πίεση των ΗΠΑ, καθώς ήταν σθεναρή ή αντίσταση των χωρών τού συμφώνου Mercosur (Βραζιλία, Άργεντινή, Ούρουγουά και Παραγουάη, στο όποιο προσχώρησε μέχρι και ή φιλοαμερικανική μεξικανική κυβέρνηση τού Βιθέντε Φόξ). Δύσκολη ή κατάσταση στην πίσω αΐλη των γιάνκηδων...

Νά που τελικά δέν είναι όλοι κατά της ελεύθερης αγοράς: Οί κύριοι της φωτογραφίας είναι υπέρ!

Κωμικά και τραγικά... Στή ζούγκλα τής ασφάλτου

Ένδεχομένως να έχει κουράσει ή τακτική αναφορά στην κατάσταση με τά εκτελούμενα (και μή) έργα στους δρόμους τής Κομοτηνής, αλλά τί να κάνουμε, ή καθημερινή ταλαιπωρία δέν μπορεί να θεωρηθεί δεδομένη, πόσο μάλλον όταν καταντά και επικίνδυνη γιά τόν πολίτη. Παραθέτουμε λοιπόν κατ' αρχάς τό σχόλιο τού Έξ Αποβλήτων γιά τό θέμα αυτό:

«Αγαπητέ δήμαρχε, καταλαβαίνω πώς όλη ή Κομοτηνή είναι εδώ και καιρό ένα άπεράντο εργοτάξιο (αυτή τυγχάνει ή απόλυτος σπαζοκεφαλιά, πώς δηλαδή θά βρεις τρόπο να τήν διασχίσεις - τί SUDOKU κι αηδίες τώρα!), αλλά κοίτα: Έκεί κοντά στό σπίτι μου, στή μία πλευρά τού δρόμου, υπάρχει εδώ και έναν μήνα μία τρύπα μέ 20 μέτρα μήκος, 2 πλάτος και 1-2 βάθος, πού τείνει πιά να καταντήσει σαν εκείνη τήν αλήστου μνήμης γιά τούς Θεσσαλονικιούς τρύπα τού Κούβελα. Άν σχεδιάζεις κι εσύ κάνα μετρό (Πλάκα - Άγια-Βαρβάρα - Άλάνκογιου και μέ προαστιακό πρós Άνθοχώρ'), έχει καλώς. Άν πάλι ψάχνετε γιά τίποτα κατοχικές λίρες (και δέν τίς βρήκατε ακόμη), ξαναέχει καλώς. Άν είναι ν' απομείνει μόνιμη τάφρος (και να ρίξεις και τίποτα κροκόδειλους μέσα), και πάλι εντάξει. Άν είναι όμως να γεμίσει κάποια στιγμή, πείτε στά μαστόρια να τελειώνουνε, έ, Άντε σέ παρακαλώ, να περάσει επιτέλους κι ό γερανός πού φώναξα γιά να μου βγάλει τ' άμάξι (από τήν δεύτερη τρύπα, στήν απέναντι πλευρά τού δρόμου). Ευχαριστώ έκ των προτέρων».

Δυστυχώς όμως υπάρχουν και χειρότερα, πού τό χιούμωρ δέν άρκει: Στό παραπλευρώς εικονιζόμενο φρεάτιο στήν Κομοτηνή δύο προβλήματα υπάρχουν: Πρώτον είναι τοποθετημένο άνάποδα, μέ τά κενά του παράλληλα στόν άξονα τού δρόμου, μέ άποτέλεσμα να άποτελεί θανάσιμη (δέν είναι υπερβολή) παγίδα γιά κάθε ποδηλάτη. Και δεύτερον είναι και... σπασμένο, όποτε χάσκει μία τρύπα όπου σέ λίγο θά πέφτει και τροχός αυτοκινητού. Τό συγκεκριμένο είναι στό φανάρι τού Μαρινόπουλου και υπάρχουν κι άλλα στό ίδιο χάλι (π.χ. μπροστά στό Έργατικό Κέντρο). Κύριοι υπεύθυνοι. Άν και δύο γνωστοί μας έχουν ήδη χτυπήσει πολύ άσχημα, δέν πάμε ακόμη στά δικαστήρια, όπως θά έπραττε κάθε πολίτης σεβόμενος τόν εαυτό του. Τήν επόμενη φορά όμως...

Σχόλια πτερόεντα

Τό άρθρο τού Αντώνη Καρκαγιάννη στήν «Καθημερινή» τής 30ής Οκτωβρίου γιά τήν έλληνική Περιφέρεια και τήν «υποδούλωσή» τής στήν Αθήνα είχε όντως ενδιαφέρον. Όχι τόσο γιά τήν πρωτοτυπία των σκέψεων (άφορμή των όποιων στάθηκε ή διοργάνωση ενός συνεδρίου γιά τήν Πανήγυρη στό Σουφλί, 17-20 Νοεμβρίου), όσο γιά τήν ειλικρίνεια πού τό διέτρεχε και παρουσίαζε τόν τρόπο μέ τόν όποιο βλέπει ό μέσος έπώνυμος δημοσιογράφος τά εκτός Αθηνών δρώμενα. Μιά συγκατάβαση όλο συμπάθεια και ένας συμβιβασμός μέ τόν εκβαρβαρισμό πού διαχέει ή Αθήνα (πρωτίστως μέ τό τηλεοπτικό της ήθος) πρós τίς οικονομικές και πολιτιστικές τής άποικίες. Κατά τ' άλλα «κάτι πάει στραβά», «δυστυχώς», «θά μπορούσε», κτλ κτλ. Νομίζουμε πώς μετά από τόσα χρόνια παθολογικής όμφαλοσκοπησης και μετά από τόσες αναλύσεις (π.χ. τού Μιχάλη Χαραλαμπίδη μά και πολλών άλλων) γιά τόν άττικό Μινώταυρο, κάτι παραπάνω από μιάν ολιγόλογη περιγραφή άξίζει. Μιά στοιχειώδης, άς πούμε, αυτοκριτική γιά τόν ρόλο των άθηναϊκών ΜΜΕ στήν άποσιώπηση τής μισής Ελλάδος, πώς ακούγεται; Έξτρεμιστικό;

Διαβάζω στό δελτίο Τύπου τού Δικτύου Δήμων «ΠΟΙΣ» γιά τό μεθαιριανό του συνέδριο: ...Τό υποπρόγραμμα ΜΕΝΤ είναι ένταγμένο στήν Κ.Π. INTERREG III-C-RFO «Άλλαγές στά σύνορα». Ναί, δέν αντίγραψαμε κάτι λάθος, αυτός είναι ό τίτλος: Άλλαγές στά σύνορα! Και μπορεί βεβαίως κάποιος να έννοει άλλαγές στό κλίμα, στίς διμερείς σχέσεις ή κάτι παρόμοιο αλλά ή συντριπτική πλειοψηφία έννοει αυτό πού μιάς λένε πλέον και κατάμουτρα: σβήσιμο των συνοριακών γραμμών χάριν τού... άντιεθνικισμού και τής ξενολαγνείας. Κι όταν δει κανείς ποιοί εμπλέκονται στή Θράκη μέ τέτοια κόλπα, άντιλαμβάνεται ότι ή ιστορία αυτή ξεφεύγει από τά όρια πού θά τήν έβλεπε ίσως κάποιος καλόπιστος, ως μία επικερδή ένασχόληση μερικών διά βίου άεργων διαδρομιστών και καθίσταται δυνητικά επικίνδυνη. Σέ μία χώρα πού δέν κατάφερε ακόμη τήν ένωση των περιφερειών τής, ή διασύνδεση των άκρικών εκ των τελευταίων μέ άντίστοιχες γειτονικών, συνήθως και έχθρικών, χωρών μέ τό πρόσχημα τής γεωγραφίας (ή τής έπιλεκτικής Ιστορίας) δέν βλέπουμε τί καλό μπορεί να επιφέρει. Αντιθέτως, πολλά άσχημα μπορούν να προκύψουν, στά πλαίσια τής παραφιλολογίας γιά τήν «εϋρύτερη Θράκη», ιδίως όταν ή διαχείριση τής υπόθεσης αυτής έπαφίεται στό ρουσφέτι και στίς κλίκες...

Μέ πρωτοβουλία τού συλλόγου Ποντίων «Άλέξιος Κομνηνός» πραγματοποιήθηκε στήν Άλεξανδρούπολη (5/11/05) **συνάντηση λύρας**. Λύρες ποντιακές, κρητικές, θρακικές, καππαδοκικές και βουλγαρικές κράτησαν άμείωτο τό ενδιαφέρον των παρευρισκομένων και τό κέφι των χορευτικών συγκροτημάτων τού «Άλέξιου Κομνηνού», των Πετρωτιωτών, των Κρητών, των Καππαδοκικών και από τη Βουλγαρία. Μαζί μέ τά συγχαρητήρια στόν «Άλέξιο Κομνηνό» γιά τήν πρωτοβουλία του πού υπερβαίνει τά στενά όρια δράσης ενός περιφερειακού σωματείου και τήν πνευματική παρακμή τού Έβρου, θά πρέπει να κάνουμε και δύο σχόλια γιά τήν εκδήλωση, από άγάπη γιά τόν σύλλογο (τόν όποιο τίμησε μέ τήν παρουσία του κι ό μέγας Πόντιος και συνεχιστής τής παράδοσης Γ. Κανδηλάπτης - «Κάνης»), άφού επί χρόνια συμπορευόμαστε σέ κάθε πρωτοβουλία γιά τό ποντιακό ζήτημα και όχι μόνον α) Πρέπει να πάψει πλέον κάθε σύναξη άνω τού ενός συλλόγου να όνομάζεται «Φεστιβάλ». Ηχεί άσχημα και δέν παραπέμπει σέ άνανέωση. Υπάρχουν τόσες έλληνικές λέξεις γιά να άποδοθεί ένα χορευτικό ή μουσικό γεγονός... β) Έξ όσων γνωρίζουμε λύρες υπάρχουν στή Βασιλεύουσα και στήν Κάσο, και νομίζουμε ότι θά έπρεπε να είναι εκεί. Τέλος, θα άναμένουμε από τόν δραστήριο σύλλογο επέκταση των δραστηριοτήτων του, καθώς «τά χορόντας και τά τραγωδίας κανείνταν».

Μανωλιά άνθ' ήμών

Χάρη στήν άξιόπαινη κοινοβουλευτική έρώτηση των Πολύδωρα - Παπαθεμελή, τό ζήτημα τής ύποχρεωτικής (!) γραφής τής γλώσσας μας στό μονοτονικό έπανήλθε στήν επικαιρότητα, έστω και στό περιθώριο τής πολιτικής άτζέντας. Η χυδαία άγραμματοσύνη όμως τού λαϊκισμού ένιωσε να θίγεται από τήν πολιτική άνακίνηση τού θέματος - τό όποιο υπάρχει και ξεελίσσεται άσχετως τού τί πιστεύει ό κάθε τενεκές πού παριστάνει τόν βουλευτή. Έτσι ύπήρξαν άντιδράσεις, μεταξύ των όποιων και τής δικής μας, Ροδοπαίας βουλευτίνας, τής κ. Χρύσας Μανωλιά.

Η κ. Μανωλιά λοιπόν, φιλόλογος Μέσης Έκπαίδευσης κάποτε (πριν τήν κερδίσει ή πολιτική τέχνη και ό ύπαρκτός σοσιαλισμός), μέ έρώτησή της στή Βουλή καλεϊ τήν ύπουργό Παιδείας να ξεκαθαρίσει τή στάση της ύέρ τής απόλυτης καθιέρωσης τού μονοτονικού. Και στήν έρώτησή της ακολουθώντας τή γνωστή συνταγή παρασύνδεσης πολιτικών ιδεών και γλώσσας (και γραφής!), μιλά γιά τήν «έμπεριστατωμένη εισήγηση» τού 1982 πού «άπάλλαξε τή γλώσσα από νεκρούς γλωσσικούς τύπους και σημεία», γιά «άπόλυτη δικαίωση τού μονοτονικού» και γιά «μεθοδεύσεις συντηρητικών κύκλων» γιά έπαναφορά τού πολυτονικού συστήματος.

Άναφορικά μέ τήν «έμπεριστατωμένη εισήγηση» πού όδήγησε πρό 23 χρόνων στήν κατάργηση τού δισχιλιετούς συστήματος τής γραφής μας είναι γνωστές οι καθηλώσεις στά μηχανιστικά σχήματα των δημαγωγών. Τό ζήτημα είναι τί άποτελέσματα έπέφερε ή πολύχρονη έφαρμογή τού μονοτονικού και πού βασίζει ή βουλευτής μας τά περί «άπόλυτης δικαίωσης». Άν είχε κάποιαν έπαφή μέ τό σχολείο

- όπου έχει να πατήσει κάποιες δεκαετίες - θά τήν ρωτούσαμε συγκεκριμένα πράγματα αλλά τώρα δέν έχει νόημα κάτι τέτοιο. Έπίσης αν είχε κάποιαν ούσιαστική σχέση μέ τή γλώσσα (και όχι τήν προφανή σχέση μίσους πολλών φιλόλογων γιά αυτήν) θά τής έπισημαίναμε τά συνεχή προβλήματα δυσανάγνωσης, ασάφειας και άδυναμίας εξήγησης γλωσσικών φαινομένων πού προκλήθηκαν. Άν είχε τό ελάχιστο ενδιαφέρον γιά τήν έλληνική Παιδεία θά τής αναφέραμε τήν άνώφελη τομή πού κατάφερε τό κόμμα της στήν γραπτή μορφή τής ιστορικότερης γλώσσας τού ανθρώπου, τήν πλήρη άπαξίωση τού τονισμού μά και τής όρθογραφίας (συνέπειες τής σχετικοποίησης των κανόνων μετά τίς αυθαίρετες άλλαγές), τήν κατάργηση τής μνήμης και τόν θάνατο τής έτυμολογίας, τίς μύριες προσβολές σέ βάρος τής έλληνίδος φωνής από κάθε φραγκολεβαντίνο τύπου Φραγκουδάκη, Χάρη, Γκότσοβ, κλπ πού οι όνειρώξεις τους κορυφώνονται στήν λατινική γραφή. Πά τούς «νεκρούς» γλωσσικούς τύπους (άραγε τό -ω δέν είναι ως γραφή τού φθόγγου -ο «νεκρό»; Νά τό καταργήσουμε;) ή διεθνής έμπειρία τί λέει; Και ποιά τεκμήρια δικαίωσης τού μονοτονικού γνωρίζει ή κ. Μανωλιά; Γιατί έμεις γνωρίζουμε ότι μόνον άποδείξεις περί τού άντιθέτου υπάρχουν (χαρκτηριστικό τό βιβλίο «Η εκδίκηση των τόνων» τού ψυχιάτρου Γιάννη Τσέγκου και τής έρευνητικής του ομάδας).

Από τόν πρωτογονισμό τής κοινοβουλευτικής τής προσέγγισης είναι φανερό ότι κάθε διάλογος σέ ζητήματα καλαισθησίας ή μιάς άντίληψης γιά τή γλώσσα πέραν τής δηλωτικής της λειτουργίας, παρέλκει. Θά κατεβούμε λοιπόν στό έπίπεδο τής κομματικοπολιτικής (ψηφισυλλεκτικής, άφισκολλητικής, ρουσφετοδιοριστικής) λογικής γιά να τήν ρωτήσουμε: Ό Όδυσσεάς Έλύτης, ό Χατζηκυριάκος-Γκίκας, ό Νικηφόρος Βρεττάκος, ό Γιάννης Ντεγιάννης, ό Γιώργος Χειμωνάς και άπειροι άλλοι πνευματικοί άνθρωποι πού υπερασπίστηκαν τήν παραδοσιακή γραφή τής γλώσσας μας ήταν «συντηρητικοί κύκλοι»; Η πιάνει μιά δεκάρα ή γνώση δέκα Έλλήνων γλωσσολόγων μπροστά στίς άθάνατες, σχετικές μέ τό ζήτημα, φράσεις τού Έλύτη; **Κ.Κ.**

Τά ὄμορφα ἐκκλησάκια σιωπηλά καταστρέφονται

Σέ ἀραίά μά τακτά διαστήματα ἡ ἐφημερίδα-φωνή τοῦ προξενείου κραυγάζει πρωτοσέλιδα τὸ ὅτι ἔσπασε κάποιο τζάμι σὲ μαγαζὶ μειονοτικῆς καταστημάτων. Κι ἀκόμη χειρότερα, ὅταν κάποιος βραδύνους τύχει νὰ γράψει κανένα ἀντιτουρκικὸ σύνθημα σὲ τζάμι, σχολεῖο ἢ ἀλλοῦ. Μεγάλοι τίτλοι, φωτογραφίες, συνέντευξη ἀπὸ τοὺς ντόπιους μειονοτικῶν, καταγραφή στὰ συμβάντα «παραβιάσεων ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ καταπιέσεων τῆς μειονότητας» κλπ. Μὲ δυὸ λόγια: Ἡ τρίχα τριχιά (κατὰ τὰ ἄλλα γράφουν καὶ ἄρθρα γιὰ τὴν «ἐλληνοτουρκικὴ φιλία»). Ὅταν βέβαια ἐνίοτε ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ δράστης εἶναι μουσουλμάνος τότε τηροῦν σιγὴν ἰχθύος.

Ὁ στόχος εἶναι σαφής. Τὸ «κοπάδι μας» πρέπει νὰ μείνει περιχαρακωμένο καὶ παράλληλα φοβισμένο ἀπὸ τὶς συνεχεῖς «ἐπιθέσεις τῶν γκιαούρηδων», οἱ ὁποῖοι μέρα νύχτα ἀπεργάζονται τρόπους γιὰ νὰ πλήξουν τοὺς πιστοὺς τοῦ Προφήτη (ἂν καὶ δὲν καταλαβαίνω μὲ ποιά λογικὴ αὐτὸ ἀφορᾶ τοὺς κεμαλιστές...).

“ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΞΑΝΘΗΣ”

Τὴν Τετάρτη, 2 Νοεμβρίου, παρουσιάστηκε στὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν τὸ λεύκωμα “Θρησκευτικὰ μνημεῖα τῆς Ξάνθης”, μία ἐκδοση ἀπὸ κοινῆς τῆς Μητροπόλεως Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου καὶ τῆς Μουφτείας Ξάνθης, χρηματοδοτημένη ἀπὸ τὴν Περιφέρεια ΑΜ-Θ. Τὴν παρουσίαση προλόγησε ὁ συντοπίτης μας ὑφυπουργὸς Ἐξωτερικῶν **Εὐριπίδης Στυλιανίδης** καὶ ἀπὸ τὴν ὀμιλία του παραθέτουμε ἀποσπάσματα πού καθρεφτίζουν τὸ σκεπτικὸ ὄλων τῶν συντελεστῶν τῆς ἐκδόσεως:

«Ἡ σημερινὴ πρωτοβουλία πού τίθεται ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Hellenic AID (Ὑπηρεσία Διεθνῶν Αναπτυξιακῆς Συνεργασίας) τοῦ ΥΠΕΞ ἀποτελεῖ παράδειγμα πρὸς μίμηση. Ἡ Μητρόπολις Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου μαζί μὲ τὴν Μουφτεία Ξάνθης μέσα ἀπὸ αὐτὸ τὸ λεύκωμα ἀναδεικνύουν τὴν ιδιαίτερη πατρίδα μου, τὴν Θράκη, ὡς πρότυπο ἀνοιχτῆς, δημοκρατικῆς κοινωνίας πού σέβεται ἀπόλυτα τὴν διαφορετικότητα, τὰ ἀνθρώπινα καὶ μειονοτικὰ δικαιώματα, εὐνοεῖ τὴν εἰρηνικὴ καὶ δημιουργικὴ συνύπαρξη διαφορετικῶν πολιτισμῶν καὶ μεταβάλλει τὰ μειονεκτικὰ τοῦ παρελθόντος σὲ συγκριτικὰ πλεονεκτικὰ ματα τοῦ μέλλοντος.

Μέσα ἀπὸ τὴν ἐπιμελημένη δουλειὰ τοῦ λευκώματος ἀποδεικνύεται ὅτι στὴ σημερινὴ Θράκη συνυπάρχουν ἄρμονικὰ διαφορετικὲς θρησκείες, διαφορετικὲς γλώσσες, διαφορετικοὶ πολιτισμοὶ καὶ αὐτὸ δὲν ἐπιβάλλεται ἀπὸ καμμια ἄλλη δύναμη παρὰ μόνο ἀπὸ τὴν δύναμη τῆς ψυχῆς καὶ τὴν ἰσχυρὴ βούληση τῶν ἀνθρώπων τῆς περιοχῆς πού ἔμαθαν, σεβόμενοι ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, νὰ σέβονται τὸν ἴδιο τους τὸν ἑαυτό. Τὰ ὀρθόδοξα χριστιανικὰ μνημεῖα, τὰ μουσουλμανικὰ τεμενία, οἱ ἄρμενικοὶ καὶ ρωμαιοκαθολικοὶ ναοί, οἱ μπεκτασικοὶ τεκέδες καὶ τὰ ἑβραϊκὰ μνημεῖα πού ἀποτυπώνονται στὸ λεύκωμα ἀποδεικνύουν τὴν διαχρονικὴ ποιότητα τῆς σύγχρονης ἐλληνικῆς δημοκρατίας πού σεβάστηκε, προστατέυσε καὶ ἀνέδειξε κάθε ἐκφραση διαφορετικοῦ πολιτισμοῦ πού ἀναπτύχθηκε ἐντὸς τῆς ἐλληνικῆς ἐπικράτειας.

(...) Προσωπικὰ, νιώθω περήφανος πού γεννήθηκα σὲ μία περιοχὴ πού ἔμαθε νὰ κάνει πράξη στὴν καθημερινὴ ζωὴ, τὸν

Φυσικὰ καὶ δὲν ἔγραψαν ποτὲ τίποτε γιὰ τὶς ἐπανεπιλημμένες* καταστροφὲς σὲ ἐκκλησάκια πού βρίσκονται στὶς ἄκρες τοῦ δρόμου. Ἀλήθεια αὐτὰ τὰ παιδιὰ πού τὰ ἔπιασαν νὰ καταστρέφουν τὰ χριστιανικὰ μνημεῖα καὶ σύμβολα, σὲ τί περιβάλλον μεγαλώνουν; Μήπως θυμίζει κάτι τὸ πνεῦμα αὐτὸ ἀπὸ τὰ περσινὰ γεγονότα στὸν Ἑχίνο; Καὶ ποιά εἶναι ἄραγε ἡ εὐθύνη τῆς (μειονοτικῆς) ἐκπαίδευσης;

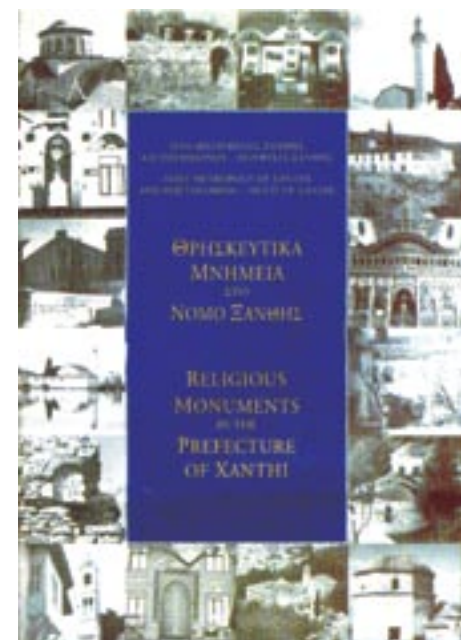
Ὅπως πάντα λοιπὸν, ἔτσι κι αὐτὴν τὴν φορὰ δὲν ἔγραψε τίποτε ἡ τουρκοφυλλάδα «Γκιουντέμ» γιὰ τὰ νεαρὰ παιδιὰ στὸ Δουκάτο πού συνελήφθησαν ἐπ’ αὐτοφῶρῳ νὰ ἀσχολοῦνται μὲ αὐτὸ τό... σπόρ.

Μπορεῖ κάποιος ἄραγε νὰ διανοηθεῖ τί θὰ γινόταν ἂν ἕνας χριστιανὸς τῆς Κωνσταντινούπολης ἔκανε κάτι ἀνάλογο; Ἦ ἂν κάποιος τρελλὸς, ὅπως ἔγινε πρὶν χρόνια σὲ ἐκκλησία τῆς Κομοτηνῆς, ἀφόδευε μέσα σὲ ἕνα τζάμι τῆς Πόλης; Ἄρκει νὰ ἀναφέρουμε πῶς τὸν τελευταῖο καιρὸ οὐκ ὀλίγες φορὲς ἄνθρωποι (συνήθως πολιτικὰ ἐνεργοί) στὴν Τουρκία κόντεψαν νὰ λυντσαριστοῦν ἀπὸ περαστικῶν πού ἄκουσαν (!) πῶς προσέβαλαν τὴν τουρκικὴ σημαία...

Στὸν βαθμὸ πού ἡ μειονότητα διαποτίζεται μέσα ἀπὸ διάφορους δίαυλους μὲ κεμαλισμὸ δὲν θὰ ὑπάρχει ἀληθινὰ ἄρμονικὴ συμβίωση. Καμμία ἀπόκρυψη τῆς ἀλήθειας καὶ καμμία ἐθελουφλία ἐναντι τοῦ φανατισμοῦ τοῦ ἄλλου δὲν θὰ σώσει τὴν κατάσταση. Νὰ τὴν δοῦμε ὅλοι ὡς ἔχει καὶ νὰ τὴν ἀντιμετωπίσουμε ὅπως ἐπιβάλλεται.

M.K.

* Πρὸ ἐτῶν γράφαμε σχετικὰ σὲ κάθε μας φύλλο

σεβασμὸ καὶ τὴν συνεννόηση μεταξὺ τῶν πολιτισμῶν. Καὶ πιστεύω ὅτι ἡ κοινωμία πού χτίσαμε ἀντέχει σὲ διεθνέες συγκρίσεις, ἀκόμη καὶ μὲ τὶς πιὸ προηγμένες δημοκρατίες τοῦ κόσμου, γιατί μέσα ἀπὸ μία καθημερινὴ μάχη ἔχει ἐπιτύχει νὰ ἀπομονώσει ἐθνικισμοὺς καὶ ἐξτρεμισμοὺς, νὰ ἀποδυναμώσει “γκριζοὺς λύκους” καὶ νὰ πραγματώσει ἀξίες πού ἀποτελοῦν τὸν πυρῆνα τοῦ διαχρονικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς δημοκρατίας μας...»

Θὰ σᾶς γράφαμε καὶ τὴν γνώμη μας γιὰ τὴν ἐκδοση ἀλλὰ δὲν... καταφέραμε νὰ τὴν ἀποκτήσουμε. Ἡ Περιφέρεια εἶχε «λίγα ἀντίτυπα», στὴ Μητρόπολις Ξάνθης τρέχα-γύρευε... Καὶ κάτι ἀκόμα: Ἀπὸ τὸν κ. **Σαράντο Κοργάνο** λάβαμε τὸ παράπονό του γιὰ τὴν παρουσίαση: Γιὰ τὴν λιποθυμικὴ ζέση στὴν αἴθουσα τοῦ ΥΠΕΞ, γιὰ τὴν ἀνυπαρξία καθισμάτων γιὰ ὄσους (συχνὰ ἡλικιωμένους) προσωπικὰ προσκληθῆκαν, γιὰ τὸ ἀλαλοῦν στὴ διανομὴ τῶν ἀντιτύπων: «Γιατί δὲν ὑπῆρχε στὴν πρόσκληση τὸ “παρακαλῶ ἀπαντήστε” ὥστε νὰ εἶναι γνωστὸς ὁ ἀριθμὸς τῶν προσκεκλημένων καὶ νὰ ἐξασφαλισθοῦν οἱ ἀπαραίτητες θέσεις; Ἡ κυρία, ὄντως εὐγενής, προθυμοποιήθηκε νὰ μοῦ ἐξασφαλίσει θέση ἀλλὰ ἀρνήθηκα. Δὲν ἐκπροσωπῶ τίποτε τὸ ξεχωριστό. Αποτελῶ ὁμῶς ἕνα μόριο τῆς Α.Μ. τοῦ Πολίτη καὶ ἀπαιτῶ ὅταν μὲ καλοῦν κάπου ὀνομαστικὰ, νὰ ἔχω μιά θεσοῦλα στὸ ἀκρατήριο...». Τί νὰ πεῖ κανεῖς, παντοῦ ὄλα «ἐλληνικά»...

Ἱεροσπουδαστήριο Κομοτηνῆς Πάλι τὸ ἴδιο πρόβλημα!

Πέρσι γράφαμε γιὰ τὴν περίπτωση ἐκπαιδευτικοῦ (καθηγητῆ τουρκικῶν) στὸ Ἱεροσπουδαστήριο Κομοτηνῆς γιὰ τὸν ὅποιον φριχτὰ παράπονα μαθητῶν εἶχαμε εἰσπράξει ἀναφορικὰ μὲ τὸν τρόπο του καὶ τὴν βαθμολογία του ἐναντι τῆς ἑλλειποῦς τουρκομάθειας τῶν παιδιῶν (πού κατὰ κανόνα ἔχουν πομακικὴ καταγωγή). Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ πράγματα ἀνακατεύτηκαν τότε λιγάκι, καὶ κείνο τὸ συμβάν ξεπεράστηκε, μαθαίνουμε ὅτι σὲ τίποτε δὲν ἔχει

ἀλλάξει τὴν στάση του: Συνεχίζει νὰ ἀπειλεῖ, νὰ σπρώχνει καὶ ἐνίοτε νὰ σφαιλιρίζει ἐφθύβους στὰ 16 καὶ 17 τοὺς χρόνια, προκαλώντας τὴν μῆνιν (καί) τῶν γονέων!

Πληροφορούμενοι τὸ κλίμα πού ἐπικρατεῖ σὲ βάρος του, καλοῦμε τοὺς ἀρμόδιους νὰ προστατέψουν καὶ τὸ σχολεῖο μὰ καὶ τὸν ἴδιον ἀπὸ τὰ χειρότερα (πού θὰ φέρει κάποια ἐνδεχομένως ἀπονενομημένη ἀντίδραση τῶν νέων). Κάποιες συστάσεις προκειμένου νὰ συμμορφωθεῖ μὲ τὰ κρατοῦντα σὲ ὄλον τὸν πολιτισμένο κόσμον εἶναι ἐπιβεβλημένες, πόσο μάλλον ἂν ἡ Πολιτεία συνεχίζει νὰ ἐνδιαφέρεται τόσο γιὰ τὰ παιδιὰ ὅσο καὶ γιὰ τὸ καλὸ ὄνομα τοῦ σχολείου, ἐν ὄψει μάλιστα ἴδρυσης ἰδιωτικῶν, χρηματοδοτούμενων ἐξ ἀνατολῶν...

Σχολές... Βουλτσίδη Ἔνα μεγάλο ἔργο κινδυνεύει

Κι ἐνῶ τίποτε δὲν φαίνεται ἰκανὸ νὰ κινητοποιήσει τὸν μέσο Θρακιώτη γιὰ κάτι πού δὲν θὰ ἀφορᾶ τὴν τσέπη του (καὶ τὴν γύρω σωματικὴν περιοχὴ), κάποιον δουλεύουν καὶ παράγουν ἔργο σὲ χῶρους παρακειμένους πού ὁμως γιὰ τὴν πλειοψηφία ἀποτελοῦν θέαμα γιὰ τὸ... National Geographic. Ἀφορμὴ γιὰ τὶς παρακάτω ἀράδες στάθηκε ἡ προβολὴ (5/11) τοῦ ντοκυμαντέρ «Σκιές» τοῦ Γιάννη Καρυπίδη γιὰ τὴν δουλειὰ πού γίνεται στὸν οἰκισμὸ τῶν Ρωμῶν ἀπὸ τὸν καραγκιοζοπαίχτη καὶ φίλο μας **Γιάννη Βουλτσίδη**. Μὲ τὸν Γιάννη μιλήσαμε γιὰ τὴν δουλειὰ του στοὺς οἰκισμοὺς τῶν Ρωμῶν τῆς Θράκης, ἐκεῖ ὅπου εἶχαμε πρωτοσυνεργαστεῖ (ὡς Θρακικὴ Ἐταιρεία) πρὶν μιά δεκαετία:

- **Γιάννη, καιρὸ τώρα πᾶς - ἔρχεσαι στὸ Ἀνάχωμα. Πές μας δυὸ λόγια γιὰ τὴν δουλειὰ πού κάνεις ἐκεῖ μὲ τὴν πιτσιρικαρία.**

- Ναι, πᾶνε τέσσερις μῆνες τώρα. Ξεκινήσαμε σὲ μιὰν ἀποθήκη πού μᾶς παραχώρησε ὁ Φεριδούνη γιὰ νὰ μάθουμε πέντε πράγματα στὰ παιδιὰ του καὶ τὴν παρέα τους καὶ φτάσαμε νὰ καθιερώσουμε δύο τρίωρα τὴ βδομάδα γιὰ 40-50 μαθητές! Λέγοντας βέβαια μαθητὲς μὴν πάει ὁ νοῦς σου σὲ σχολεῖο, ἐμεῖς τὸ λέμε Σχολή γιὰ νὰ φαίνεται ἡ διαφορά: τὰ παιδιὰ ὄχι μόνο ἔρχονται πάντοτε χαρούμενα ἀλλὰ τὸ μεγαλύτερο πρόβλημά μας εἶναι τὸ... πῶς θὰ φύγουμε. Δὲν μᾶς ἀφήνουν! Καμμία σχέση μὲ τὸ μειονοτικὸ σχολεῖο πού διδάσκει ἕναν πουριτανισμὸ ἢ μὲ τὸ δημόσιο πού διδάσκει τὸν ἀριβισμό καὶ τὸν καταναλωτισμὸ. Ἐχουμε μιὰν ἀνοιχτὴ ἀντιμετώπιση καὶ προσπαθοῦμε νὰ μάθουμε στὰ παιδιὰ τὰ στοιχειώδη: Ἀνάγνωση, ἀριθμητικὴ, θέατρο, καί, φυσικὰ, Καραγκιόζη.

- **Τί ἀποτελέσματα βλέπεις νὰ ἔχει ἡ δουλειὰ σου, πέρα ἀπὸ τὸ αὐτονόητο κέρδος τῆς ἐπαφῆς μὲ ὄλον αὐτὸν τὸν κόσμον;**

- Κατ’ ἀρχὴν τὰ παιδιὰ μαθαίνουν ἐλληνικά, σπᾶει ἢ γλῶσσα τους. Μὰ δὲν εἶναι μόνον αὐτὸ. Πρὶν ἕναν μῆνα τὰ παιδιὰ αὐτὰ δώσανε παράσταση μπροστὰ στοὺς γονεῖς καὶ τοὺς δικούς τους. Ἦταν μεγάλη ὑπόθεση γιὰ ἀνθρώπους πού λογιζόταν συνήθως γιὰ «ἄχρηστοι». Ἐτοιμάζουμε τώρα ἕνα τσιγγάνικο παραμῦθι νὰ τὸ ἀνεβάσουμε κι ἄλλοῦ, πρῶτα στὰ ἐλληνικά καὶ μετὰ ἐνδεχομένως καὶ στὴ ρωμανί. Ἐχουμε τίποτε σημαντικότερο γιὰ νὰ τοὺς προσεγγίσουμε πέρα ἀπὸ τὴν παιδεία καὶ τὸν πολιτισμὸ;

- **Μαθαίνω πῶς ἡ δράση αὐτὴ ἐπεκτείνεται κι ἐκτός Κομοτηνῆς...**

- Ναι, ἤδη κανονίσαμε στὴν Ἀλεξανδρούπολη μὲ τὸν Σύλλογο Μουσουλμάνων καὶ κάθε βδομάδα πηγαίνουμε μὲ τὸ ἴδιο πάνω κάτω σχέδιο δράσης καὶ συναντᾶμε τὸν ἴδιον ἐνθουσιασμὸ ἀπὸ τὰ 30 περίπου παιδιὰ πού μαζεύονται. Καὶ στὸν Ἡραϊστο, ὅπου ὑπάρχει δασκάλα καὶ μουσικός, φτιάξαμε ἐργαστήρι γιὰ θεατρικὲς παραστάσεις καὶ Καραγκιόζη μὲ τὰ 30 παιδιὰ τοῦ οἰκισμοῦ. Μεθαύριο Σάββατο ξεκινᾶμε ἕνα ἀκόμη θεατρικὸ ἐργαστήρι στὶς Σάπες, στὰ πλαίσια εὐρωπαϊκοῦ προγράμματος πού θὰ διαρκέσει δύο χρόνια. Αὐτὸ εἶναι μεγάλο πλεονέκτημα, ὄχι μόνο γιατί ἡ παρουσία τῆς Δημοτικῆς Ἐπιχείρησης Πολιτισμοῦ δίνει ἕναν θεσμικὸ χαρακτήρα στὴν προσπάθεια, ξεφεύγοντας ἀπὸ τὰ ὄρια μιᾶς προσωπικῆς πρωτοβουλίας, ἀλλὰ καὶ γιὰ πρακτικότερους λόγους: Γιατί χάρη στὸ πρόγραμμα ἔχει ἐξασφαλιστεῖ ἡ χρηματοδότησή του.

- **Καλὰ, ὄλα αὐτὰ γίνονται χωρὶς χρήματα; Δὲν ὑπάρχει κάποια ὑποστήριξη;**

- Σὲ κάποιες περιπτώσεις τὴν εἶχαμε. Πάει ὁμως καιρὸς πού ὄχι ἀποζημίωση δὲν εἰσπράττουμε ἀλλὰ καὶ ὄλα τὰ ἐξοδά μας τὰ βάζουμε ἀπὸ τὴν τσέπη μας. Φοβᾶμαι πῶς δὲν μπορεῖ νὰ συνεχιστεῖ γιὰ πολὺ αὐτὸ καὶ τὸ ἔργο πού στήθηκε κινδυνεύει. Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω γιὰ ποιὸν δουλεύουν αὐτοὶ ἐκεῖ κάτω στὴν Ἀθήνα...

1996: Πρωτότυπη μορφωτικὴ καὶ πολιτιστικὴ παρέμβαση στοὺς μουσουλμάνους Ρωμῶν τῆς ὁδοῦ Ἀδριανουπόλεως

Ψευτομακεδονία Made in U.S.A.

Περνώντας ένα ακόμη τρίμηρο στην ΠΓΔΜ βεβαιωθήκαμε για τον παραλογισμό στον όποιον ζει ο πληθυσμός της γειτονικής χώρας και για τον τραγέλαφο όπου έχουμε μπλέξει ως Ελλάδα. Και για κάτι ακόμη: Για τα σχέδια που δυστυχώς έχει εξυφάνει ο αμερικανικός παράγοντας που ανέλαβε την τελευταία δεκαπενταετία την διαχείριση του γειτονικού μας μορφώματος και των μεγαλοϊδεατικών του ψυχώσεων.

Αυτή τη φορά επισκεφτήκαμε την Όχριδα, το παλιό βυζαντινό κέντρο και πρώτη βουλγαρική πρωτεύουσα επί Σαμουήλ. Γεμάτη ή παλιά πόλη και τα περιχώρα της θαυμάσιους ναούς, του 14ου αιώνα κυρίως, και σε συνδυασμό με τις φυσικές καλλονές που προσφέρει το τοπίο με την μεγάλη λίμνη και τα δασωμένα βουνά ολόγυρα, είναι ένας έλκυστικός τουριστικός προορισμός, που οι Έλληνες δείχνουν να προτιμούν ιδιαίτερα: Σε κάθε μας βήμα είχαμε δίπλα μας εκατοντάδες Έλληνες έκδρομεις, το συνάλλαγμα των οποίων στηρίζει αποφασιστικά την οικονομία της περιοχής.

Έχοντας πρόσφατα διαβάσει το κατάπτυστο άρθρο του «Ιού» για τους δήθεν εθνικούς μας μύθους σε σχέση με το μακεδονικό τσίρκο των γειτόνων, βρήκαμε και παραθέτουμε κάποια ενδιαφέροντα στοιχεία:

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΕΘΝΟΤΗΤΑ

Ποτέ, μά ποτέ δεν γράφτηκε περί αυτής ούτε λέξη σε όθωμανικά και άλλων χωρών έγγραφα. Καμμία προξενική αναφορά, καμμία ταξιδιωτική ανάμνηση, κανένα κείμενο συνθήκης δεν αναφέρει τέτοιο έθνος. Χαρακτηριστικά αναφέρουμε το National Geographic του 1908 για το Μαυροβούνιο και το Carnegie Report του 1913 για την Όχριδα. Η ίδια η οργάνωση των επιτροπών του ΒΜΡΟ για την βουλγαρική υπόθεση, με την κραυγαλέα απουσία τους στον βορρά (Τέτοβο, Κουμάνοβο, Σκόπια) δείχνει ότι ο πληθυσμός εκεί ήταν άσχετος εθνολογικά. Μά και τα έθιμα - σαν εκείνο της «σάβας» που συνηθίζουν οι Σέρβοι τιμώντας τους οικογενειακούς τους άγιους και τα απαγόρευσαν οι Βούλγαροι στη διάρκεια των δύο περιόδων Κατοχής - δείχνουν τις σχέσεις πολλών περιοχών με το σερβικό στοιχείο.

«Αμύντας Αλεξάνδρου χαίρε», γράφει η επιτύμβια στήλη στο Έθνικό Μουσείο, στα ελληνικά όπως κι ΟΛΑ τα αρχαία του εκθέματα

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Μέχρι το 1945 δεν υπήρχαν παρά τα διάφορα τοπικά βουλγαρικά ιδιώματα (Όχριδας, Σκοπίων, Κουμάνοβου...), που συχνά οι χρήστες τους δεν μπορούσαν ούτε μεταξύ τους να συνεννοηθούν. Τη χρονία εκείνη ο Μπλέζ Κανέσκι δημιούργησε την «μακεδονική» γλώσσα, συνθέτοντας τις διαλέκτους με βουλγαρικά και σερβικά στοιχεία. Ταυτόχρονα προωθήθηκε η κατάληξη -σκι για τα επώνυμα, που μέχρι τότε σπάνιζε, ώστε να δημιουργηθεί ή εθνική ονοματοδοσία. Επίσης, καθώς μέχρι τότε κανένα χωριό, κανένας άνθρωπος, κανένα βουνό κτλ δεν έφερε όνομα σχετικό με τη «Μακεδονία», άρχισε μία πλημμυρίδα τέτοιων ονομάτων (σήμερα τό Μακεντόνκα είναι συχνό γυναικείο όνομα). Εκεί όμως που αποκαλύπτεται ή γύμνια των πλαστογράφων είναι ο γραπτός λόγος της γλώσσας τους. Και οι τέσσερις γνωστοί λογοτέχνες της περιοχής της Όχριδος, λ.χ., ήταν δηλωμένοι και

περήφανοι Βούλγαροι! Ο Γκριγκόρ Μπερλίτσεφ που σπούδασε στην Αθήνα ιατρική και βραβεύτηκε από τον Όθωνα για τό ποιήμα του «Αρματωλός». Ο γυιός του Κλήμης, πολιτικά δραστήριος σοσιαλδημοκράτης που μετέφρασε τον Κάουτσκι στα βουλγαρικά και υπήρξε διευθυντής του Μουσείου Όχριδος (1941-44). Ο Κούζμαν Σάπκαρεφ που συνέγραφε τα σχολικά εγχειρίδια για τη νεολαία της περιοχής επί βουλγαρικής Εξαρχείας. Και, κυριότερος όλων, ο Ίβαν Σνεγκάρωφ, θεολόγος που σπούδασε στη Βουλγαρία και στη Ρωσία, καθηγητής στη Σόφια και συγγραφέας της κλασικής «Ιστορίας της Άρχειπισκοπής της Όχριδος» (1920).

ΜΑΚΕΔΟΝΙΣΜΟΣ

Άσχετως του αν ή κυβέρνηση των Σκοπίων θά χρησιμοποιήσει σήμερα αυτήν ή την άλλη ορολογία στην οποία προσέγγισή της με την Ελλάδα, ο μακεδονισμός είναι ή κυρίαρχη κουλτούρα της κοινωνίας (παντού Αλέξανδροι και Φίλιπποι: στά καταστήματα, στά τουριστικά ένθυμα, στά βιβλιοπωλεία...) και επισήμως ή ανεπίσημως τροφοδοτείται άνωθεν. Η κατασκευασμένη ταυτότητα των ψευδομακεδόνων συνδέεται οργανικά με την αρχαία μακεδονική κληρονομιά, αναζητώντας έρεισμα και νομιμοποίηση και τό άνθελληνικό τους μένος παροξύνεται από τό γεγονός ότι κανένας ιστορικός διεθνώς δεν υποστηρίζει τις θέσεις τους με τό... άζημώτο. Δύο συμβάντα χαρακτηριστικά του κλίματος: Α) Τό Παγκόσμιο Μακεδονικό Κογκρέσο έχει εκπροσώπους σε χώρες όπου υπάρχει Διασπορά (Αυστραλία, Καναδά, ΗΠΑ...) μά και σε μία πόλη όπου δεν υπάρχει κανένας συμπατριώτης τους: Στην Αλεξάνδρεια της Αίγυπτου! Κι όχι μόνο δηλώνουν παρόντες στην πιό διάσημη πόλη που ίδρυσε ο μέγιστος των Ελλήνων αλλά και γέμισαν την νέα Βιβλιοθήκη της (που ή χώρα μας γενναία χρηματοδότησε) με τις αντιιστορικές τους μπουρδες! Β) Τό 2000 γυρίστηκε μία άς πούμε τηλεοπτική παραγωγή, με όνομα «Φίλιππος ο Μακεδών». Στην ταινία ο Φίλιππος όδηγά τό... αυτοκίνητό του στά Σκόπια και μονολογεί για κείνους που πουλάνε την πατρίδα του στους Έλληνες, για την Αθήνα που κακώς τότε δεν την κατέστρεψε, κ.ά. Αυτή ή κωμική - μά κατάλληλη για τό επίπεδο του κοινού της - προπαγάνδα μεταδίδεται τουλάχιστον 1-2 φορές τή βδομάδα από κάποιο κανάλι της χώρας!

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ

Ένα στοιχείο που επίτηδες αποσιωπάται από κάθε λογής δημοσιογραφούντα πράκτορα είναι αυτό της αμερικανικής κυριαρχίας στο γειτονικό κρατίδιο την τελευταία 15ετία. Αξίζει να έχει κανείς κατά νου ότι μιλάμε για μία οντότητα όπου οι άλβανικές συμμορίες - παρά την αυτόνομία που κέρδισε τό άλβανικό στοιχείο - μπεινοβγαίνουν ανενόχλητες μέχρι και στην πρωτεύουσα, όπου δεν υπάρχει άληθινός στρατός (και καθόλου Αεροπορία), όπου οι αστυνομικοί είναι Ευρωπαίοι και όπου ο πρωθυπουργός (Γκεοργκιέφσκι) επισκέφεται τις ΗΠΑ στό... πρώτο του ταξίδι έξω από την πατρίδα του και επιστρέφει δηλώνοντας θαμπωμένος από τή Νέα Υόρκη! Στο πλαίσιο αυτό έχουμε μία συνεχή στρατιωτική παρουσία των ΗΠΑ από τό 1992, μέ έδρα τό παλιό στρατιωτικό νοσοκομείο των Σέρβων στό κέντρο των Σκοπίων, μέ δύο (τουλάχιστον) μεγάλες στρατιωτικές βάσεις και μέ τις υπηρεσίες τους να άλωνίζουν χωρίς τόν παραμικρό έλεγχο. Και οι τσάτσι τους δεν πάνε πίσω: Πρό ήμερών ο Βρετανός πρέσβης μίλησε στά κόμματα της ψευδομακεδονικής Βουλής για ζητήματα δημοκρατίας, έκλογών, κτλ δίνοντας κατευθυντήριες και υποδεικνύοντας τόν σωστό δρόμο... Δεν υπάρχει μάλλον πιό χαρακτηριστικό από τό έξης περιστατικό: Καθώς ή μεγάλη σύμμαχος βρισκόταν σε αναζήτηση οικόπεδου για τή νέα της Πρεσβεία, συμφωνήθηκε να τή χτίσει στό Κάστρο (Καλέ) των Σκοπίων, τό όποιο πέρα από άρχαιολογικός χώρος και δεσπόζον σημείο είναι και τό σήμα κατατεθέν - ή Ακρόπολη της πόλης! Δημιουργήθηκαν κάποιες αντιδράσεις τις όποιες συντόνισε ένας αρχιτέκτονας της πόλης, αυτά όμως μέχρι πέρυσι: Μόλις οι ΗΠΑ άναγνώρισαν τήν γείτονα μέ τό «συνταγματικό» της όνομα, βγήκε σχεδόν δακρυσομένος να άπολογηθεί στά κανάλια για τήν μέχρι τούδε

αντίρρησή του στην αμερικανική αξίωση!

Τέλος, εξέισο άποφασιστικός είναι ο ρόλος των ΜΚΟ στη χώρα. Μέ δέλεαρ συνήθως ένα... κομπούτερ στρατολογούν στελέχη από τήν τοπική κοινωνία και διευθύνουν τά πάντα σε ζητήματα μή στρατοδιπλωματικής φύσεως. Χωρίς υπερβολή ή χώρα είναι βιλαέτι του Σόρος και να τρία χαρακτηριστικά παραδείγματα της δράσης του: Α) Η ήμερησία εφημερίδα

NTNEBNIK είναι τό όχημα του πιό άκραιο νεοφιλελευθερισμού και φιλοαμερικανισμού. Ο διευθυντής της Λιούντομρ Φιρτσκόφσκι, πρώην σύμβουλος του Γκληγκόρφ και δρ. Διεθνών Σχέσεων, είναι ο θεωρητικός του «νέου μακεδονικού» έθνους που θά προκύψει από τή μίξη Μακεδόνων, Άλβανών, Τουρκων, κλπ έθνοτήτων της περιοχής. Ταυτόχρονα είναι κήρυκας ενός παραληρηματικού άνθελληνισμού (στην άνωτέρω φωτογραφία τό φύλλο της 29ης Οκτωβρίου κραυγάζει πρωτοσέλιδα «Ο Παπούλιας άπειλει μέ πόλεμο» μέ άφορμή τις προεδρικές δηλώσεις για τήν εθνική μας έορτή). Η εφημερίδα εκδίδεται μέ λεφτά του Σόρος. Β) Ο έπικεφαλής της «Άνοικτής Κοινωνίας» του λεγόμενου λέγεται Βλάντιμρ Μίλιτς. Και σαν να μην του έφταναν οι κραυγές για τήν «μακεδονική» μειονότητα στην Ελλάδα, τώρα άνησχει σφοδρά και για τήν κατάσταση των Ρωμά στην Ελλάδα, δηλώνοντας ότι θά έρθει ο ίδιος για να... τους σώσει από τό ελληνικό κράτος! Γ) Στις 30-7-05 συγκεντρώθηκαν στά Σκόπια οι οργανισμοί του Σόρος από όλη τήν «νέα», κατά Ράμσφελντ, Εύρωπη για να

συζητήσουν τό... μείζον πρόβλημα των χωρών αυτών: τή νομιμοποίηση των ναρκωτικών. Για τήν συνάντηση λοιπόν αυτήν παραχωρήθηκε τό... Κοινοβούλιο της χώρας!

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Θά είναι θανάσιμο σφάλμα να υποκύψουμε στη λογική του «κλεισίματος» του θέματος μέ όποιανδήποτε όνομασία σήμερα. Αν δεν άφαιρεθεί όριστικά ή μακεδονική ψύχωση από τήν ιδεολογία των γειτόνων τό πρόβλημα θά παραμένει άνοιχτό. Κανένα βήμα πίσω από τήν κοινή άπόφαση των πολιτικών άρχηγών του 1992 και ταυτοχρόνως έπίθεση άλήθειας μέ οργανωμένο σχέδιο. Η όποιανδήποτε υποχώρηση στη λογική του κάθε κομψεύμενου ή άριστερίζοντα ΗΠΑνθρώπου, έντός κι εκτός Βουλής, θά όδηγήσει σε νέα αιτήματα για μειονότητες, για άποζημιώσεις του Έμφυλιου, για περιουσίες και ίθαγένειες. Αν όντως υπάρχει ελληνικό κράτος, όπως λένε όρισμένοι, να πάρει τό έμετικό κείμενο των «Ιών» και να τό άπαντήσει λέξη προς λέξη, δημιουργώντας ένα μικρό εγχειρίδιο προς χρήση κάθε έντιμου Έλληνα που και τήν ιστορική άλήθεια σέβεται και τόν πάτριό τόπο τιμάει. Η λογική των υποχωρήσεων γελοιοποιήθηκε στο Κυπριακό μέ τήν σωτήρια άπόρριψη του Σχεδίου Άνάν. Θά άφήσουμε τώρα τά ίδια συμπλέγματα να όδηγήσουν τή στάση μας έναντι πολύ ύποδε-στερου άντιπάλου;

Επειδή πάντα κάτι δείχνει ή φάτσα μας, σκεφτείτε τόν βουλευτή (ΝΔ) Κερκύρας Νίκο Γεωργιάδη, που βρίσκει «μπουρδες» τά περί του μακεδονικού όνόματος: Τι προτιμήσεις και καταβολές (έθνικές, ιδεολογικές, κοινωνικές και άλλες) κραυγάζει;

Τίς προάλλες έπρόκειτο να διεξαχθεί στό Βέλες της ΠΓΔΜ ή τέταρτη δίκη του Έπισκόπου Ίωάννη (Γιοβάν) της Σερβικής Έκκλησίας των Σκοπίων. Τό αποτέλεσμα δεν προλάβαμε να τό πληροφορηθούμε - θά έχουμε νεότερα στό έπόμενο φύλλο μας - αλλά αξίζει να θυμηθεί κανείς τό τί παίζεται στην υπόθεση αυτή και πώς έφτασαν εδω τά πράγματα.

Είναι γνωστό ότι ή λεγόμενη «Μακεδονική Έκκλησία», που αυτοανακηρύχτηκε τό 1967,

ΥΠΟΘΕΣΗ

π. ΙΩΑΝΝΗ:

Και σχισματικοί και τραμπούκοι οί ψευδώνυμοι Σλάβοι της Βαρδαρίας

(κατά κόσμον Ζόραν Βρανισκόφσκι) και άντιμετωπίζουν τόν άπροκάλυπτο πόλεμο του ψευδομακεδονικού κράτους, τό όποιο άρνείται έπιθετικά να δώσει νόμιμο στάτους στη σερβική όρθόδοξη Έκκλησία της χώρας. Ο ίδιος ο Έπίσκοπος έχει γίνει κύριος στόχος των Άρχων, κατηγορούμενος για τά πιό άπίθανα πράγματα και αυτή τή στιγμή βρίσκεται στη φυλακή του Ίντριζβο έκτιόντας συνολική ποινή φυλάκισης 4,5 χρόνων, τά 2,5 για «ύποκίνηση θρησκευτικού και έθνοτικού μίσους» και τά 2 έξ αυτών για... «κατάχρηση»! Πρό ήμερών καταδικάστηκε γιατί τό 2002 κράτησε επί διήμερο σε ιδιωτικό λογαριασμό χρήματα της Έκκλησίας, μία δωρεά 57.180 ευρώ, καθώς άπαγορευόταν σε θρησκευτικές κοινότητες να διατηρούν λογαριασμούς σε ξένο συνάλλαγμα. Για τήν ίδια υπόθεση καταδικάστηκε και ο πρώην παππās του, Τόνι Πετρούσεφσκι, σε φυλάκιση 15 μηνών. Αξιοσημείωτο ότι ή τελική καταδίκη ήρθε μετά από μία πρώτη άπαλλακτική άπόφαση και έρεση του

Εισαγγελέα, χωρίς κανένα νέο στοιχείο και από τόν ίδιον δικαστή που πριν τόν είχε άπαλλάξει! Στις 29 Σεπτεμβρίου ξεκίνησε νέα δίκη του Έπισκόπου Ίωάννη για «κατάχρηση» των χρημάτων (600.000 ευρώ) που διαχειρίστηκε επί έπταετία ως έπίσκοπος της «Μακεδονικής Έκκλησίας» (πριν ακόμη ιδρυθεί ή Σερβική) του Βέλες: μισθοί, λογαριασμοί, έξοδα, άγορές, «για όλα τά έξοδα από των ήμερών του Αδάμ», όπως χαριτολόγησε ο ίδιος. Στην άνοικτή, ύποτίθεται, άκροαματική διαδικασία επιχειρήθηκε να άπαγορευτεί ή παρουσία 70 πιστών της Έκκλησίας του και όταν αυτό δεν συνέβη ή δίκη άναβλήθηκε για τις 25-10.

Έννοείται ότι οι διώξεις δεν περιορίζονται στο πρόσωπο του πατρός Ίωάννη. Οι πιστοί της (μή άναγνωρισμένης) Όρθόδοξης Σερβικής Έκκλησίας κунηγούντα άνηλεως. Έχουν ύποστει έξωση από κάθε χώρα (μνασθήρια, έκκλησιές...) που χρησιμοποιούσαν, ναοί ίσοπεδώθηκαν, ιερείς δέχθηκαν επιθέσεις και ή κατάσταση θυμίζει ήμερες πρώιμου μολσεβικισμού. Τόν Ιανουάριο του 2004 συνελήφθησαν δεκάδες άνθρωποι που μετείχαν σε λειτουργία του π. Ίωάννη σε ιδιωτικό χώρο (στό διαμέρισμα του πατέρα του στη Μπίτολα) και όταν άφέθηκαν ελεύθεροι ο Εισαγγελέας άσκησε έφεση. Στά σύνορα όρθόδοξοι κληρικοί έμποδίζονται να περάσουν φορώντας ράσα (σχετική έμπειρία είχε και ο Δημητριάδος Ίγνάτιος όταν παραβρέθηκε στη θεμελίωση μοναστηριού στη Μπίτολα). Όταν πέρυσι ο Σέρβος Έπίσκοπος του Πρίζρεν Αρτέμιος θέλησε να μπει στη χώρα τόν ενήμερωσαν πως βρίσκεται σε μαύρη λίστα 20 κληρικών και δεν μπορεί να μπει στη χώρα. Τέτοια κόλπα οι δισέγγονοι του Μεγαλέξανδρου...

Για τήν τύχη του π. Ίωάννη εκδήλωσαν τό ενδιαφέρον τους, πέρα από τόν Ρώσο Πατριάρχη και τόν ίδιον τόν Κοστούντσα, τόσο ο Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος όσο και ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος και άναμένουμε τις εξελίξεις...

«WAG THE DOG No 2»
(Ο Πρόεδρος, ένα ριφιφι και ο κύρ-Μήτσος)

Στό πώς παρουσιάζουν τις ειδήσεις τα αθηνέζικα σαβουροκάναλα πολλάκις έχουμε αναφερθεί (και τὰ ξέρετε βεβαίως οὕτως ἢ ἄλλως κι ἀπὸ μόνοι σας). Σὰς παραθέτουμε ὁμως σήμερα καὶ ἓνα ἀκόμη πολὺ πρόσφατο δείγμα (χαζὸ κι ἀνώδυνον μὲν, ἀπολύτως κατὰ τὰ ἄλλα ἐνδεικτικὸ δὲ) τοῦ πὼς ἐννοοῦν κάποιοι τὸν ὄρο «εἰδησιογραφία», μεταβάλλοντας σὲ Εἶδηση τὸ Ἀπόλυτο Τίποτε. Ἀπολαύστε:

1) 29/10/2005: «Διάρρηξη δίπλα στὸ γραφεῖο τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας» εἶναι ἡ στομφώδης ἀτάκα ἀπὸ τὸ βραδινὸ δελτίο εἰδήσεων (λέμε τώρα!) μεγάλου καναλιοῦ (ἐνὸς ἐκ τῶν δυὸ μεγαλύτερων). Ἀκριβῶς ἡ ἴδια φράση βγαίνει γραμμένη καὶ ὡς ὑπότιτλος στὴν ἀρχὴ τοῦ ρεπορτάζ. (Ε, τὸ ἀκοῦς κι ἐσύ, σοῦ φαίνεται κάπως σοβαρὸ, ἄντε λὲς νὰ δοῦμε τί ἔγινε)...

2) Μετὰ μας δείχνουν εἰκόνας ἀπὸ ἓνα ψιλικατζίδικο, πού κάποιοι μπήκανε καὶ τὸ κάνανε γῆς Μαδιάμ (ἄνθρακες δηλαδή τὸ ριφιφι στοῦ... Λαλαούνη, μᾶλλον ἀπὸ τοῖγάρα θὰ ἔχανε ξεμείνει οἱ ἄνθρωποι), ἐνῶ ὁ ρεπόρτερ ἀνακοινώνει ὅτι αὐτὸ «βρίσκεται δίπλα στὸ παλιὸ δικηγορικὸ γραφεῖο τοῦ Κάρουλου Παπούλια» στὴν τὰδε ὁδὸ (ὅποτε προσέξτε τώρα, μετὰ τὸν... Λαλαούνη, μόλις μας τελείωσε κάπου ἐδῶ καὶ ἡ Ἡρώδου Ἀττικοῦ - ὄχι ὁμως, τὸ ὄλον δημοσιογραφικὸν ἔπος δὲν τελείωσε, ἔχει κι ἄλλο!)...

3) Ὁ δαιμόνιος ρεπόρτερ ἐπαναλαμβάνει ὅτι τὸ ἐν λόγῳ γραφεῖο (αὐτὸ τὸ δικηγορικὸ ἔστω) βρίσκεται δίπλα στὸ ψιλικατζίδικο (καὶ ἀφοῦ ἐπανάληψις μῆτηρ πάσης μαθήσεως, ἔχεις πιά φτάσει κι ἐσύ στὸ συμπέρασμα ὅτι μόλις ἓνας τοῖχος τὰ χωρίζει - αὐτὸ δὲν σημαίνει «δίπλα»); ἐκφράζει μάλιστα καὶ τὴν ἀπορία του γιὰ τὸ πὼς συνέβη ἡ διάρρηξη «σὲ μία ἀπὸ τις μονίμως πλέον καλὰ φρουρούμενες

περιοχὲς τῆς Ἀθῆνας» (ἐκεῖ πιά συμπεραίνει ὅτι στὴν περιοχὴ θὰ πρέπει νὰ βρίσκονται συνεχῶς ἀραχτὲς καναδυὸ διμοιρίες τῶν ΜΑΤ). Τὸ γεγονὸς καθ' αὐτὸ βεβαίως (τῆς διάρρηξης) ἔχει πιά ἀποδειχθεῖ παντελῶς ἀσημαντο, συνεχίζεις ὡστόσο νὰ κοιτᾶς, γιατί ἔχεις ἦδη τοιμηθῆ ἀπὸ τὸ ὑπονοούμενο τοῦ φυτιλιάρη ρεπόρτερ γιὰ τὴν ἀνικανότητα τῆς ἀστυνομίας, ὅποτε λὲς «ἄντε νὰ δοῦμε τί πατάτα κάνανε πάλι οἱ μπάτσοι»...

4) Μετὰ ὁμως ὁ ἴδιος ρεπόρτερ μας δίνει νέα πληροφορία γιὰ τὴν ὑπαρξὴ ἀπλῶς «κάποιων φυλάκων» (πάν καλλιὰ τους οἱ... διμοιρίες), ἐνῶ βγαίνει καὶ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ψιλικατζίδικο καὶ μᾶς λέει ὅτι «νὰ ρὲ παιδιά, ἐδῶ στὰ 20 μέτρα εἶναι τὸ γραφεῖο τοῦ Παπούλια» (πάει καὶ τό... «δίπλα»). Μὴ βιάζεστε ὁμως, ἔχει ΚΑΙ ἄλλη συνέχεια...

5) Πάλι ὁ ψιλικατζῆς μας πληροφορεῖ ἀκολουθῶς ὅτι «δυστυχῶς δὲν ἄκουσαν τίποτα οἱ δυὸ ἀστυνομικοὶ (μαῦρο θανατικὸ ἔπεσε, μωρὲ, ὅσο πᾶν κι ἀποδεκατίζονται!) πού βρίσκονται συνήθως (πάει καὶ τὸ «μονίμως») ἔξω ἀπὸ τὴν εἴσοδο τῆς πολυκατοικίας τοῦ προεδρικοῦ γραφείου», γιὰ νὰ βγεῖ μετὰ κι ὁ ρεπόρτερ ἀναγγέλλοντας μὲ στόμφο ὅτι «τὸ γραφεῖο ἀπὸ τὸ μαγαζὶ τὰ χωρίζουν μόλις 50 μέτρα» (τέτοιο pret a porter ψιλικατζίδικο πρώτη μου φορὰ βλέπω - τί διάολο, καντίνα ἦτανε ἢ τὸ τσουλάγανε πάνω σὲ καρούλια);

Ἔ, ἐντάξει, ἄλλο δὲν ἔχει, αὐτὸ ἦτανε. Κάπου ἐκεῖ τελείωσε τὸ ρεπορτάζ. Εὐτυχῶς πάντως - λέμε κι ἐμεῖς - πού τελείωσε, γιατί ὅσονοῦπε μπορεῖ καὶ νὰ προέκυπτε ὅτι τὸ «γραφεῖο τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας» τελικὰ τὸ φύλαγε ὁ κύρ-Μήτσος ὁ θυρωρὸς. Ἄσε δὲ πού, ὅπως τὸ πῆγαιναν αὐτοί, καὶ κείνο τὸ ἔρμο τὸ ψιλικατζίδικο, σπρῶξε -σπρῶξε, θὰ τὸ βγάζανε τελικὰ στίς...Κουκουβάουνες...

Ο ΕΞ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ

Καινούργιοι φίλοι!

Δέν εἶναι πλέον... εἶδηση νὰ γραφεῖ ἓνα κολακευτικὸ σημείωμα σὲ κάποιο ἐντυπο γιὰ τὸν «Ἀντιφωνητὴ» ἀλλὰ πάντα εἶναι μία εὐπρόσδεκτη ἐνθάρρυνση (καὶ διαφήμιση), πόσο μᾶλλον ὅταν πρόκειται γιὰ τὸν ἔπαινο ἀπὸ χῶρο καὶ ἀνθρώπους παντελῶς ἀγνώστους σὲ μᾶς. Ἔτσι σημειώνουμε τὴν ἀναδημοσίευση δύο ἄρθρων μας στίς «Ἀνα-γραφές» τοῦ ἐνοριακοῦ πνευματικοῦ κέντρου Ἀγίου Δημητρίου Πειραιῶς κι ὅπου γίνεται λόγος γιὰ τὸν «Α» πού «ἐκδίδεται ὑπὸ ἀριστοφάνεια ἐκφραστικῆ σὲ πλήρες πολυτονικὸ σύστημα στὴν Κομοτηνὴ», καθὼς καὶ στὴ σχετικὴ ἀναφορὰ τῆς «Ἐφημερίδας τοῦ Κέντρου Σοσιαλιστικῶν Μελετῶν» μὲ τίτλο τὸ ὄνομά μας: «Υπάρχει μία δεκαπενθήμερη ἐφημερίδα πού βγαίνει στὴν Κομοτηνὴ, ἡ ὁποία χτυπάει τὸ στραβὸ πρὸς κάθε κατεύθυνση καὶ δὲν χαρίζει κανενὸς κάστανα. Ἀπὸ τὸν παράδοξο τίτλο τῆς συνέγει κανεῖς τὴν ἐτοιμότητα νὰ φανερώνει ὄλες τίς ἀντιρρήσεις τῆς. Πρέπει

νὰ ἔχει κάνει μπόλικους ἐχθροὺς ἀλλὰ περισσότερους φίλους, γιατί ἐκδίδεται ἐπὶ ὀκτῶ χρόνια. Γραμμένη στὴν παραδοσιακὴ μας γραφὴ (δηλαδή τόνους καὶ πνεύματα) μὲ ὄριμη σκέψη ἀλλὰ νεανικὸ κέφι, μᾶς ἔδωσε μεγάλη χαρὰ πού τὴν ἀνακαλύψαμε. Εἶθε νὰ ἔβγαине ἓνας Ἀντιφωνητὴς σὲ κάθε πόλη τῆς Ἑλλάδας!»

Τέλος, σημαντικώτατη γιὰ τὴν εὐρύτερη προβολὴ μας ἦταν ἡ ζωντανὴ συνέντευξη πού κάναμε μὲ τὸν **Δημήτρη Κοσμόπουλο** στὸ ραδιοφωνεῖο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (7-11-05, 10:35 π.μ.) μὲ ἀποκλειστικὸ θέμα τὸ ἀνά χεῖρας φύλλο: τὴν ἀνάγκη πού τὸ γέννησε, τὴν μέχρι σήμερα πορεία του, τίς ιδέες πού πρεσβεύει, τὴν ὀπτική του γιὰ τὰ τοπικὰ μὰ καὶ γενικὰ ζητήματα, τὸν τρόπο τῆς ἐκφρασίης του.

Κλείνουμε τὸ μικρὸ σημείωμα μὲ τὸ γνωστὸ τροπάριο, αὐτὸ τῶν **συνδρομῶν**: Εὐχαριστοῦμε ὅσους εἶναι συνεπεις μὲ τὴν ἐνυλη συμπαράστασή τους πρὸς τὸν «Α» καὶ παρακαλοῦμε ὅποιον δὲν γνωρίζει τί ὀφείλει νὰ μᾶς τηλεφωνήσει γιὰ νὰ τὸν ἐνημερώσουμε. Δεῖ δὴ χρημάτων!

ΤΑ ΤΟΞΙΚΑ

Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελίδα 162

Καὶ ὄχι βεβαίως τώρα ὅτι ἀπὸ τὴ συγκεκριμένη μας ἐκπρόσωπο περιμέναμε τίποτε σοβαρότερο, ἔτσι; Οὕτως ἢ ἄλλως, τὸσον καιρὸ σὲ ἄλλου εἶδους τεκμήρια κορυφαίας πολιτικῆς παρέμβασης μᾶς ἔχει συνηθίσει. Ἐχω ὁμως ἀπλῶς νὰ διατυπώσω μία ἀπορία: καλὰ μὲ τὰ Χωριά τῆς Γεύσης, τοὺς Καταυλισμοὺς τοῦ Κομμωτῆ καὶ τοὺς Οἰκισμοὺς τῆς Κατίνας, καλὰ καὶ μὲ τίς γύρες στὰ χωριά νὰ ἀνακατεύουμε μὲ τίς κουτάλες καζάνια σὲ ὑπερπανηγύρεις μουσουλμάνικων ἀνθροπομαχαλάδων ἢ νὰ χτυπάμε φιλικὰ στὴν πλάτη τίς γιαγιάδες - ἐντάξει, τὸ ἔχουμε

πλέον ἐμπεδώσει ὅτι ἐνιοι τοπικὸι πολιτικοὶ ἐκπρόσωποι (σ.σ. ἐρημοὶ κι ἀπρόσωποι) ἔχουν βρεῖ τὸν ὕψιστο - καὶ ἀπολύτως συμβατὸ πρὸς τὴν ἰδιοσυγκρασία καὶ κοσμοθεωρία τους - τρόπο πολιτικῆς ἐκφρασίης. Εἶναι ἀνάγκη ὁμως ν' ἀρχίσουν ὄλοι νὰ ὑπεισέχονται καὶ σὲ σοβαρὰ θέματα καὶ νὰ μὴν ξέρουμε κι ἐμεῖς πού νὰ πάμε νὰ καλυφθοῦμε ἀπὸ τὰ ἄφωα κατὰ ριπάς ἐκτοξευόμενα τοῦβλα; Δὲν ξαναγυρνᾶμε, λέω ἐγώ, στὰ οἰκεία καὶ προσηνῆ σαχλοχαζοχαρούμενα, στίς κουτάλες καὶ τὰ βαφτίσια; Ἀφοῦ γιὰ τὰ πλέον σύνθετα καὶ πολύπλοκα ζητήματα, εἶναι φανερὸ τελικὰ ὅτι ἔχουμε μαῦρα μεσάνυχτα. Γιὰ ποιὸν ἀκριβῶς λόγο συνεπῶς νὰ τὸ παιδεύουμε;

Ο ΕΞ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ

Ἀλληλογραφοῦμε

Ὁ Πῶργος Πιάς (georias@hotmail.com) ἀπὸ τὸ Ἡράκλειο μᾶς γράφει γιὰ τὴν ἀνάγκη μιᾶς ἄμεσης ἀνατροπῆς:

Σὰν ἔθνος παραπαίουμε. Ὡς λαὸς πτωχεύουμε. Κανεῖς δὲν ἀμφιβάλλει. Τὰ γεγονότα καὶ τὸ καλᾶθι τῆς νοικοκυρᾶς ἐπιβεβαιώνουν τὰ παραπάνω. Ποιὸς φταίει; Εὐκόλη ἢ ἀπάντηση «ὁ κακὸς μας ὁ καιρὸς». Τὸ σωστὸ ὁμως εἶναι ὅτι κάποιοι πού μᾶς κυβέρνησαν ὑπῆρξαν κατώτεροι τῶν προσδοκιῶν. Προσδοκίες πού γεννήθηκαν τὸν Ἰούλιο τοῦ '74 γιὰ ν' ἀμφισβητηθοῦν στὰ τέλη τῆς δεκαετίας τοῦ '80. Νὰ ἐπανέλθουν τὸ '90, νὰ ἐξανεμιστοῦν τὸ '91. Νὰ ἐπανέρχονται τὸν Μάρτη τοῦ 2004 καὶ νὰ τίς ἀναζητᾶς σήμερα ὡς οὐσιώδεις ἐν πλήρη ἀνεπαρκεία.

Κανεῖς δὲν αἰσιοδοχεῖ πλέον. Οὔτε ὁ φανατικότερος ὁπαδὸς τῆς Ρηγίλλης. Ὅσοι δὲν διαμαρτύρονται δημοσίως, μουρμουρίζουν καὶ ἀναθεματίζουν. Ὅλοι ἀνησυχοῦν. Τὰ λουριά σφίγγουν. Ὅπως ἐξᾶλλο καὶ τὰ ζωνάρια. Ἡ ἀνεργία, παρὰ τὴ «δημιουργικὴ λογιστικὴ» του ἀρμόδιου ὑπουργοῦ, αὐξάνεται. Οἱ ἀπολύσεις πολλαπλασιάζονται. Ἐργοστάσια κλείνουν καὶ μετακινοῦνται κάπου στὴ Βαλκανικὴ. Τὰ πολυεθνικὰ καταστήματα «πνίγουν» τοὺς μικρομεσαίους, ὅπου φυτρώνουν. Τὰ κινέζικα, καθὼς ἐξαπλώνονται ὡς ἐπιδημία χωρὶς ἀντίδοτο, μαραζώνουν τὸ ἐμπόριο καὶ τὴ βιοτεχνία. Τὰ μεροκάματα εἶναι δυσεῦρετα. Οἱ συντάξεις ἀπειλοῦνται. Τὰ ἀγροτικὰ προϊόντα δὲν ἐξάγονται. Οἱ πτυχιούχοι δὲν διορίζονται.

Στὰ ἐθνικὰ θέματα παρατηρεῖται μία ὑποχώρηση ἀπὸ θέσεις πού ὑποστηρίχτηκαν πεισματικὰ ἀπὸ τὸν θεῖο Καραμανλὴ καὶ πατέρα Παπανδρέου. Χάνουμε σ' ὄλα τὰ ἐπίπεδα. Ἔτσι ἀπλᾶ, εἴμαστε χαμένοι ἀπὸ χέρι. Ποιὸς φταίει; Οἱ πολιτικὲς ἡγεσίες; Τὸ καθεστῶς; Τὸ Κεφάλαιο; Τὰ ΜΜΕ; Οἱ Σύμμαχοι; Τὸ κατεστημένο; Μήπως ὄλα αὐτὰ ὑπάρχουν καὶ δροῦν ἀπὸ δικὴ μας ἀνοχή, ἀδράνεια καὶ συνενοχή; Τί κάναμε, ἢ μᾶλλον, τί δὲν κάναμε; Ἡ Ἀργεντινὴ ὅταν ἔφθασε στὸ χεῖλος τοῦ γκρεμοῦ, ἐκεῖ πού βολτάρουμε ἐμεῖς σήμερα, ξεσηκώθηκε. Βγήκαν στοὺς δρόμους. Τὰ ἔσπασαν. Τοὺς φόβισαν. Τοὺς

τρομοκράτησαν καὶ ὡς διὰ μαγείας, μέσα σὲ μία τριετία, συντάχθηκαν καὶ ἀνετάχθησαν ὡς Λαὸς, ὡς Κράτος καὶ ὡς ἔθνος. Ἐμεῖς τί ἄλλο πρέπει νὰ περιμένουμε; Πόσα ἄλλα ραπίσματα στίς παρεῖς τῆς Πατρίδας καὶ πόση ἀπαξίωση ἐνὸς Λαοῦ μὲ ἱστορικὲς περαγμηνές; «ΗΓΙΚΕΝ Η ΟΡΑ»! Μόνον ἂν ὁ Λαὸς ἀναλάβει τίς εὐθύνες πού τὸ ἀναλογοῦν θ' ἀλλάξει ρότα τὸ πρὸς βύθιση ἑλληνικὸ σκάφος. Μόνον μία ὁδὸς παραμένει ἀνοιχτὴ στὰ συσσωρευμένα ἀδιέξοδα τῶν ὑποταταγμένων ταγῶν. Καὶ μὴν ἀκούτε αὐτοὺς πού πιπιλίζουν τὴν καραμέλα τῆς «ἀνάγκης ὑπαρξῆς καὶ δημιουργίας τρίτου πολιτικοῦ πόλου»! Μὲ τί ὕλικο θὰ γίνει αὐτό; Ἀφοῦ ὀλόκληρο τὸ ἐναπομένειαν πολιτικὸ ὕλικὸ εἶναι σάπια ὑπολείμματα ἀπὸ σαθρὰ καὶ διαβρωμένα πολιτικὰ σκουπίδια. Ἡ μόνη παραμένουσα ἀνοιχτὴ ὁδὸς εἶναι μία: Ἡ Λαϊκὴ πρωτοβουλία. Αὐτὸ πού ἔχει καταγραφῆ στὴν Ἱστορία ὄλων τῶν Λαῶν, μὲ κορυφαία ἐκφραση τὴν 14η Ἰουλίου τοῦ 1789 στὴ Γαλλία. Λαϊκὴ καὶ ἔθνικὴ ἔγερση. Νὰ σηκώσουμε κεφάλι. Ν' ἀνασομυπωθοῦμε ὄλοι γιὰ νὰ δικαιοθυμῆ ἐθνικὰ καὶ κοινωνικὰ...

Ὁ Πῶργος Μανδίκος (πρόεδρος Πανελληνίου Συλλόγου Ἀναπήρων τοῦ Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ) ἀπὸ τὴν Ἀθήνα σχολιάζει τὸν ἐπιλεκτικὸ παραμερισμὸ πρωταγωνιστῶν τῆς Ἐθνικῆς Ἀντίστασης:

Ὅπως εἶναι γνωστὸ ἔχει καθιερωθεῖ νὰ γιορτάζεται κάθε χρόνο ἡ ἐπέτειος ἀπὸ τὴν ἱστορικὴ ἀνατίναξη στὰ Τέμπη (Φλεβάρης 1944) τῆς Γερμανικῆς ἀμαξοστοιχίας (53η) πού κόστισε στὸν γερμανικὸ στρατὸ πάνω ἀπὸ 450 νεκροὺς γερμανοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ στρατιώτες, μαζὶ καὶ ἓναν στρατηγὸ μὲ ὀλόκληρο τὸ ἐπιτελεῖο του πού προορίζονταν γιὰ τὸ ἀνατολικὸ Μέτωπο. Τὸ γεγονὸς ἔγινε ἄμεσως γνωστὸ σὲ ὀλόκληρη τὴν Εὐρῶπην ἀπὸ τοὺς ραδιοφωνικοὺς σταθμοὺς καὶ σχολιάστηκε ὡς ἓνα ἀπὸ τὰ μεγάλα σαμποτάζ τῆς εὐρωπαϊκῆς ἀντιχιτλερικῆς Ἀντίστασης. Τὸ δὲ συμμαχικὸ Στρατηγεῖο Μέσης Ἀνατολῆς μὲσω Καϊφου μετέδωσε συγχρηστήριον τηλεγράφημα στὸν Ἀντώνη Βρατσάνο, τὸν θρυλικὸ διοικητὴ τοῦ ἀνεξάρτητου τάγματος σαμποταριστῶν (μπουρλοτιέρηδων) τοῦ ΕΛΑΣ.

Ἡ δράση τοῦ ξακουστοῦ τάγματος τῶν

μπουρλοτιέρηδων πού διοικοῦσε ὁ Βρατσάνος δὲν περιορίζεται μονάχα στὴν συγκεκριμένη ἀνατίναξη. Συνοπτικὰ ἔχει στὸ ἐνεργητικὸ του 1) περίπου 49 χλμ ἀνατιναγμένων σιδηροδρομικῶν γραμμῶν 2) ἀνατίναξη 36 σιδηροδρομικῶν γεφυρῶν 3) ἀνατίναξη 47 σιδηροδρομικῶν ἐγκαταστάσεων 4) καταστροφὴ 20 ἀμαξοστοιχιῶν καὶ 12 ἀτμομηχανῶν 5) διακοπὴ συγκοινωνίας γιὰ 1324 περίπου ὥρες καὶ 6) ἐχθρικές ἀπώλειες 3.066 νεκροὺς καὶ τραυματίες. Τὸ τάγμα τοῦ Βρατσάνου ἐπιχειρησιακὰ κάλυπτε ὀλόκληρη τὴν περίμετρο τοῦ νοτίου Ὀλύμπου, μήκους πάνω ἀπὸ 40 χιλιόμετρα, καὶ εἶχε στὸ ἐνεργητικὸ του τὸ ρεκόρ τῶν 96 στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων ἐναντίον τῆς στρατιωτικῆς κατοχῆς.

Μὲ τὸν ἑορτασμὸ τῆς ἐπετείου πρὸς τιμὴν τῆς ἀνεπανάληπτης δράσης τοῦ τάγματος τῶν μπουρλοτιέρηδων μὲ διοικητὴ τὸν Ἀντώνη Βρατσάνο δὲν τιμοῦμε μόνο τοὺς ἥρωες πού πότισαν μὲ τὸ αἷμα τους τὸ δέντρο τῆς Λευτεριάς καὶ τοὺς ἐπιζήσαντες ἥρωϊκοὺς μπουρλοτιέρηδες συγχρόνως πράττουμε καὶ τὸ χρέος μας ἀπέναντι στὴν ἱστορία, ἀπέναντι στίς νεότερες γενιές πού πρέπει νὰ γνωρίσουν τὰ ἱστορικὰ γεγονότα. Νὰ γνωρίσουν πόσοι ἄγανες καὶ θυσίες χρειάστηκαν γιὰ νὰ ἀναπνεύουμε σήμερα τὸν ἐλεύθερο ἀέρα στὴν πατρίδα μας δίχως τὴ μπότα τοῦ ξένου κατακτητῆ!

Τὸν τελευταῖο καιρὸ μὲ ἀνησυχία παρακολουθοῦμε τὴ συστηματικὴ προσπάθεια τῆς ἡγεσίας τοῦ ΚΚΕ μὲσω τοῦ «Ριζοσπάστη» καὶ τῶν Ἀντιστασιακῶν ὀργανώσεων πού ἐλέγχει, νὰ προσπαθεῖ νὰ σβῆσει ἀπὸ τὴν ἱστορία τὸ ὄνομα τοῦ Ἀντώνη Βρατσάνου, προφανῶς ἐπειδὴ δὲν εἶναι πλέον μέλος τοῦ κόμματος. Σύμφωνα μὲ τὸν «Ριζοσπάστη» (28-9-05), κεντρικὸς ὁμιλητὴς φέτος στίς ἑορταστικὲς ἐκδηλώσεις ἦταν ὁ πρόεδρος τῆς ΠΕΑΕΑ Λαρίσης Τηλέμαχος καλόγηρος καὶ ὁ τίτλος τοῦ δημοσιεύματος «Τιμὴ καὶ δόξα στοὺς μπουρλοτιέρηδες τοῦ Ὀλύμπου». Ὁ ὁμιλητὴς στὸν πύρινο λόγο του, ἐνῶ κάνει μιά ἐκτενὴ περιγραφή, γενικῶς καὶ ἀορίστως, γιὰ τὴ δράση ὑποτίθεται τῶν ἠρώων τοῦ Ὀλύμπου, παραλείπει ἐπιμελῶς νὰ ἀναφέρει ποιὸς διοικοῦσε καὶ ἐνέπνεε τὴν πολεμικὴ δράση αὐτοῦ τοῦ ἥρωϊκοῦ τάγματος τῶν μπουρλοτιέρηδων. Παραλείπει

δηλαδή τὸν Ἀντώνη Βρατσάνο πού ὀργάνωσε, ἐκπαίδευσε καὶ ὀδήγησε στὴ μάχη τὸ τάγμα, πού ἐπέλεξε τοὺς στρατιωτικοὺς στόχους καὶ τίς ἐπιχειρήσεις γιὰ τὴν καταστροφή τους, γιὰ νὰ μπορεῖ σήμερα ὁ κάθε Καλογήρου νὰ ἐκφωνεῖ τοὺς ὑπερπατριωτικὸς του λόγους. Μὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ὀμιλοῦμε σήμερα γιὰ τοὺς μπουρλοτιέρηδες τοῦ Ὀλύμπου καὶ νὰ ἀπουσιάζει τὸ ὄνομα τοῦ Ἀντώνη Βρατσάνου; Εἶναι σὰν νὰ μιλάμε γιὰ τὴν ἀνατίναξη τῆς γέφυρας τοῦ Γοργοπόταμου καὶ νὰ παραλείπουμε τὸν Ἄρη Βελουχιώτη ἢ νὰ μιλάμε γιὰ Δερβενάκια δίχως τὸν Θεόδωρο Κολοκοτρώνη. Καὶ μετὰ ἀπὸ αὐτές τίς φαιδρότητες θέλουμε νὰ βάλουμε τὴν Ἐθνικὴ Ἀντίσταση καὶ στὰ σχολεῖα...

Ὁ Ἥλιος Παπαχατζῆς ἀπὸ τὴ Γαστούνη, μὲ ἀφορμὴ πρόσφατο σημείωμά μας γιὰ τὴν Πρόσθετη Διδακτικὴ Στήριξη στὰ Λυκεία μᾶς θυμίζει πρόσφατες θέσεις τῆς ΕΛΜΕ Ἡλείας:

Ἐπὶ ἓναν καὶ πλέον μῆνα μετὰ τὴν ἐναρξὴ τῶν μαθημάτων, γινόμαστε μάρτυρες μιᾶς ἀτελείωτης ἀλυσίδας ρουσφετολογικῶν ἀποσπάσεων, ἢ πλειονότητα τῶν ὁποίων γίνεται χωρὶς ἔχνος νομιμότητας. Ἀποσπάσεις δὴθεν «γιὰ τίς ἀνάγκες τῆς ὑπηρεσίας» (92 ἀπὸ τὴν Ἡλεία, χιλιάδες πανελλαδικὰ!) στὴν κεντρικὴ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργεῖου Παιδείας, στίς Δευθύνσεις καὶ στὰ Γραφεῖα Ἐκπαίδευσης, χωρὶς κριτήρια ἀλλὰ καὶ ἄλλες «διευκολύνσεις» πελατειακοῦ χαρακτήρα. Τελευταῖο κρούσμα ἢ ἀλλοπρόσαλλη κατανομή τῶν νεοδιόριστων καθηγητῶν σὲ νομοὺς καὶ οἱ παράλληλες μαζικὲς ἀποσπάσεις πού συνεχίζονται καὶ παραβιάζουν συχνὰ καὶ τὴ σχετικὴ ἐγκύκλιο τοῦ Ὑπουργεῖου Παιδείας (26 ἀπὸ τίς 41 τῆς Ἡλείας εἶναι παράνομες). Τὸν δρόμο τῆς αὐθαιρέσιης καὶ τοῦ αὐταρχισμοῦ πού ἀκολουθεῖ τὸ ΥΠΕΠΘ δὲν ἀπέφυγε καὶ ἡ διοίκηση Δ.Ε. τοῦ νομοῦ κατὰ τὴν πρόσληψη ἀδιορίστων ἐκπαιδευτικῶν πού θὰ διδάξουν Πρόσθετη Διδακτικὴ Στήριξη.

(...) Σὲ μιὰ ἐποχὴ πού τὸ ρουσφετὶ γενικεύεται θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπιζητεῖται ἡ μέγιστη διαφάνεια καὶ ἀντικειμενικότητα καὶ νὰ ἀποφεύγονται κινήσεις πού δίνουν τὴν ἐντύπωση ἐξυηρητέσιων, ἐνῶ παράλληλα προσβάλλουν τοὺς συντονιστές καὶ ἀδικοῦν συναδέλφους πού ἐπὶ χρόνια διδάσκουν στὴν ΠΔΣ καὶ τὴ στηρίζουν...

